

ETICĂ ȘI MORALĂ ISLAMICĂ PENTRU ÎNCEPĂTORI

**Asociația Imamului Mehdi
(a.s.)**

Amirul Muminin / Căpetenia credincioșilor, Ali Ibn Abi Talib (a.s.) a spus:

„*Cunoașterea este lumina înțelepciunii.*” – Ghurar al-Hikam, vol.1, p.43

Titlul cărții: Etică și morală islamică pentru începători

Publicată de Asociația Imamului Mehdi (a.s.)

Anul publicării : 2009

Editura : Gazelle Enterprises,
Mumbai.

Prefață

Această serie de lecții despre Akhlaq – etica și morala islamică a fost pregătită de Asociația Imamului Mehdi (a.t.f.s.) pentru lecțiile de religie. S-au depus eforturi deosebite pentru a ne asigura că aceste lecții sunt în conformitate cu Sfântul Coran, cu tradițiile celor din Ahle Beit (a.s.) și cu cărțile celor mai renumiți savanți șiiți.

Cu toate că am încercat tot posibilul pentru a face lecțiile cât mai corecte, vom aprecia dacă cititorii noștri vor veni cu sugestii valoroase pentru îmbunătățirea acestora și pentru a ne arăta eventualele deficiențe.

În cele din urmă, Îl rugăm pe Dumnezeu, Cel Atotputernic, să grăbească sosirea Imamului Mehdi (a.t.f.s.). Fie ca El să ne includă printre cei mai sinceri companioni ai Imamului (a.t.f.s.).

Fie ca Dumnezeu să ne ajute să izbândim în pregătirea terenului pentru cea mai grabnică apariție a Imamului (a.t.f.s.).

Amin!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْعَصْرِ (عج) أَدْرَكُنَا

Etică și morală islamică pentru începători

Lecția 1

Câteva reguli pentru o viață fericită și de succes

Cooperarea și conlucrarea cu ceilalți

Trăim în casă cu părinții noștri, cu frații, surorile și cu rudele noastre. În general, în fiecare casă există unele munci și sarcini care trebuiesc făcute. Dacă toată munca îi este dată unei singure persoane din casă, sarcinile nu vor fi gata la timp și vor fi întârziate. De asemenea, dacă toți membrii gospodăriei se unesc pentru a face același lucru, aceasta va duce la o confuzie mare și va strica treaba.

Casa ideală este aceea în care fiecare membru al familiei îndeplinește o anumită sarcină și toți membrii familiei se ajută unul pe altul în îndeplinirea unei sarcini.

Profetul (s.a.w.a.) și Hazrat Ali (a.s.) obișnuiau să ajute la treburile casnice. Uneori, ei chiar măturau podeaua.

Împărțirea muncii și terminarea treburilor la timp este secretul unei vieți fericite, de succes. Toată lumea va avea astfel suficient timp pentru a învăța, pentru a face temele, pentru joacă, etc.

Odată, Profetul (s.a.w.a.) călătorea împreună cu însoțitorii săi. Grupul s-a oprit într-un anumit loc. Profetul (s.a.w.a.) a împărțit unele treburi mai multor companioni. În cele din urmă, el (s.a.w.a.) a spus: „*Eu voi lua sarcina de a strânge lemne de foc pentru gătitul mâncării.*”

Companionii au protestat și i-au spus să se odihnească: „*Noi vom face asta.*” Profetul (s.a.w.a.) le-a răspuns: „*Cât timp sunt cu voi și eu trebuie să muncesc. Nu voi sta degeaba. Allah îi disprețuiește pe cei leneși.*”

Allah ne-a poruncit în Coran :

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى

„Ajutați-vă unii pe alții în piosenie și teamă de Dumnezeu.” (5:2)

Lecția 2

Bunele maniere (*adab*) la masă

Hrana este unul dintre cele mai mari daruri ale lui Allah date omului. De aceea, trebuie să-I mulțumim mereu lui Allah pentru această mare binecuvântare. Trebuie să le mulțumim, de asemenea, și părinților și celorlalte persoane care pregătesc mâncarea și ne-o servesc.

Când ne așezăm la masă împreună cu părinții, frații, surorile și rudele noastre, trăim un sentiment de dragoste și armonie. Când mâncăm, este foarte important să ne amintim și să nu neglijăm bunele maniere (*adab*) la masă.

Trebuie să o ajutăm pe mama noastră la așezarea mâncării, a farfuriilor, etc. pe masă. De asemenea, după terminarea mesei, trebuie să o ajutăm pe mama noastră să pună toate lucrurile la locul lor. În acest fel munca mamei noastre va deveni mai ușoară și ea nu se va simți împovărată cu toate treburile.

Trebuie să ne spălăm pe mâini înainte și după ce mâncăm.

Dacă stăm așezați pe podea în timp ce mâncăm, trebuie să ne lăsăm greutatea corpului pe partea stângă.

Înainte de a începe să mâncăm, trebuie să spunem întotdeauna: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ Trebuie să luăm doar mâncarea care este pusă în fața noastră, nu cea din fața altora. Trebuie să facem întotdeauna loc pentru ceilalți la masă.

Trebuie să nu mâncăm în grabă și să mestecăm bine alimentele.

Nu trebuie să mâncăm niciodată prea mult. Nu trebuie să mâncăm până când nu mai putem, sau până când ne-am săturat, ci este bine să mâncăm până când simțim că ne mai este puțin foame și să nu mai mâncăm după aceea.

Trebuie să vorbim mai puțin în timp ce mâncăm.

Nu trebuie să ne jucăm niciodată cu mâncarea, nici să murdărim fața de masă cu firimituri.

După ce am terminat de mâncat, trebuie să-I mulțumim lui Allah astfel: الْحَمْدُ لِلَّهِ

Trebuie să fim atenți și să nu risipim niciodată mâncarea. Acesta este un alt mod de a-I mulțumi lui Allah.

Lecția 3

Păzirea limbii

Unul dintre cele mai mari daruri ale lui Allah este că ne-a dat o limbă cu ajutorul căreia putem să le explicăm celorlalți ce gândim. Cu această limbă putem să-i transformăm pe dușmani în prieteni, dar ea poate face și ca prietenii să ne devină dușmani.

Allah ne-a înzestrat cu această limbă cu care putem conversa. Trebuie să-I mulțumim foarte mult lui Allah pentru acest mare dar, folosindu-ne limba pentru a vorbi ceea ce este bun și benefic.

Dacă ne aflăm într-un grup de oameni în care vorbesc mai multe persoane, mai întâi trebuie doar să ascultăm conversația. Dacă vrem să spunem ceva, trebuie să cântărim cu atenție argumentele pro și contra, ceea ce dorim să spunem, iar apoi să vorbim în mod corespunzător.

Dacă spunem ceva care este benefic și care unește sau împacă două persoane aflate în dispută, dacă împiedicăm pe cineva să păcătuiască, dacă îndemnăm pe cineva să facă bine, atunci o astfel de vorbire este foarte aproape de Allah și foarte mult pe placul Său, iar acea persoană va fi răsplătită enorm.

Cu toate acestea, în cazul în care vorbim despre ceva care creează dispute și sentimente negative sau neplăcute între două persoane, sau dacă ceea ce spunem insultă pe cineva, atunci o astfel de faptă Îl va nemulțumi pe Allah foarte tare și nu va fi deloc pe placul Lui.

Dacă nu suntem politicoși când vorbim cu alții și nu-i respectăm pe ceilalți, nici ei, la rândul lor, nu vor fi politicoși cu noi și prin urmare, relațiile dintre oameni se vor răci.

Așadar, înainte de a vorbi, trebuie să ne gândim dacă vorbirea noastră va aduce ceva bun sau va fi de folos celorlalți, iar în caz contrar este mai bine să tăcem în loc să vorbim. Această tăcere ne va proteja de o mulțime de necazuri și pericole.

Nobilul Profet (s.a.w.a.) a spus:

„Fie ca Allah să aibă milă de acea persoană care, atunci când deschide gura, vorbește numai lucruri constructive, dobândește anumite beneficii din vorbirea sa și-și păzește limba de rău, protejându-se astfel (de pericole).”

Lecția 4

Înșelăciunea nu este permisă

Ceasul lui Mahmud nu mergea bine. El l-a dus la reparat. Ceasornicarul a reparat ceasul, dar nu foarte bine. Cu toate acestea, el i-a cerut lui Mahmud prețul întreg pentru repararea ceasului.

Drept urmare, după un timp, ceasul a încetat să mai funcționeze și Mahmud a trebuit să se confrunte cu o mulțime de probleme. El a pierdut autobuzul și a întârziat la școală, a pierdut cursurile, etc. Toate acestea s-au întâmplat din cauza faptului că ceasornicarul l-a înșelat și nu a reparat ceasul în mod corespunzător.

Este de datoria fiecărei persoane de a duce la bun sfârșit și cu onestitate sarcina care i-a fost dată. Dacă cineva nu-și poate îndeplini sarcina, atunci el trebuie să spună acest lucru în mod foarte clar încă de la început, în loc să-i înșele pe ceilalți.

Islamul a interzis înșelăciunea. Nobilul Profet (s.a.w.a.) a afirmat că:

„Cel care înșală un musulman nu este musulman. Un musulman care înșală alți musulmani are o credință incompletă și nu va fi inclus în rândul musulmanilor.”

Lecția 5

A face rău altora este interzis

Întocmai cum este interzis a-i înșela pe ceilalți, a provoca pagube altora este, de asemenea, interzis. Vătămarea altora nu înseamnă doar a ascunde bunurile de valoare ale cuiva sau ale distruge. Aceasta include, de asemenea, abuzarea și insultarea cuiva. Toate aceste acțiuni înseamnă, de asemenea, a face rău altora. De fapt, a răni onoarea și demnitatea unei persoane este mult mai rău decât a-i jefui averea și bunurile lumesti.

Uneori oamenii blochează apa sau risipesc multă apă. Din această cauză, alți oameni sunt afectați în mod negativ. De asemenea, uneori oamenii pun un bolovan mare în mijlocul drumului, aruncă coji de banane pe stradă, scuipă guma de mestecat la întâmplare, fără să țină cont că hainele și pereții locuințelor oamenilor sunt astfel murdăriți. Dar celor vinovați nu le pasă de asta. Uneori astfel de oameni merg până acolo încât își aruncă gunoiul sau apa murdară pe stradă.

Toate acestea au ca efect vătămarea gravă a altora, care este strict interzisă în islam. Astfel de obiceiuri nu vor putea fi niciodată semne ale unei societăți islamice. În realitate, adevăratul musulman este cel prin a cărui mână și gură ceilalți sunt protejați.

Lecția 6

Trebuie să ne ținem promisiunile

Era o zi toridă. Iubitul nostru Profet, Muhammad Mustafa (s.a.w.a.) stătea jos pe o piatră în bătaia soarelui. Soarele ardea, iar Profetul nostru (s.a.w.a.) transpira abundent. El se ridica în picioare și se așeza jos din când în când. Dar ceea ce era straniu era că niciodată nu se adăpostea de soarele arzător. El privea neîncetat într-o anumită direcție, ca și cum aștepta sosirea cuiva.

Câțiva companioni de-ai săi au văzut toate acestea de departe. Ei s-au grăbit să ajungă în locul în care era Profetul (s.a.w.s.). După ce l-au salutat, l-au întrebat: „De ce te-ai așezat aici, în această căldură teribilă?”

Nobilul Profet (s.a.w.a.) le-a răspuns: *„În această dimineață i-am promis unui om că mă voi întâlni cu el aici. El nu a venit încă, iar eu îl aștept.”*

Companionii i-au propus: „De ce nu te retragi din această căldură să-l aștepti la umbră?”

Profetul (s.a.w.a.) le-a spus: *„I-am promis că mă voi întâlni cu el aici, chiar în acest loc. Nu-mi voi încălca promisiunea. Nu mă voi mișca de aici până când va sosi.”*

Iubitul nostru Profet (s.a.w.a.) obișnuia să spună: *„Un musulman își îndeplinește întotdeauna promisiunea și nu și-o încălcă niciodată.”* De asemenea, el a mai afirmat că: *„Cei care vorbesc mereu adevărul, care sunt de încredere, care au un Akhlaq bun și care-și îndeplinesc promisiunea vor fi foarte aproape de mine în Qiyamat.”*

Musulmanul își îndeplinește întotdeauna promisiunea. Musulmanul nu-și încălcă niciodată promisiunea.

Lecția 7

Ridiculizarea altora

Toți elevii stăteau în bănci în clasă. Profesorul făcea recapitularea capitolului punând întrebări elevilor. Profesorul i-a pus o întrebare lui Zaid, dar Zaid nu a știut să răspundă. Când a reușit să dea un răspuns, acesta a fost complet greșit. Când elevii au auzit răspunsul, unora li s-a părut amuzant și au început să râdă, bătându-și joc de Zaid totodată. Lui Zaid i-a fost foarte rușine atunci când a gafat cu răspunsul greșit și s-a simțit și mai rușinat când colegii lui au râs de el. El s-a descurajat și și-a pus capul pe bancă.

Profesorul l-a consolat pe Zaid. El l-a încurajat și l-a liniștit, apoi s-a întors spre elevi și i-a întrebat: „Dacă într-o astfel de situație altcineva ar râde de voi, cum v-ați simți? Cu siguranță v-ați simți prost și ați considera acest lucru un exemplu de comportament (*akhlaq*) urât. Niciodată să nu râdeți de alții, lui Allah nu-i plac astfel de oameni”.

Sfatul profesorului a avut un rezultat pozitiv asupra elevilor. Ei și-au cerut scuze de la Zaid și el i-a iertat.

Apoi, profesorul le-a mai spus: „Să vă amintiți întotdeauna versetul 11 din Sura (49) Hujarat:

«O, voi cei ce credeți! Să nu-și bată joc unii oameni de alții care ar putea fi mai buni decât ei. Și nici unele femei de altele care ar putea fi mai bune decât ele. Nu vă defăimați unii pe alții. Nu vă răniți unii pe alții cu porecle. Ce urât este numele rău după credință! Cei care nu se căiesc, aceia sunt nedrepti!»”

A râde de alții și a le da porecle umilitoare este împotriva culturii islamice.

Lecția 8

Prietenii buni

Cu toții avem prieteni și nici unul dintre noi nu poate pretinde că el nu se înțelege cu nimeni și de aceea nu are prieteni. Dar trebuie să ținem cont de faptul că prietenii noștri și comportamentul (*akhlaq*) lor au un efect foarte mare asupra vieții noastre.

De exemplu, să luăm cazul unui băiat foarte silitor și inteligent care ia note foarte bune și este un elev exemplar. Acum, acest băiat conștiincios se împrietenește cu un alt băiat care se joacă mereu și care-și neglijează studiile. Bineînțeles că după o anumită perioadă de timp băiatul silitor va deveni și el ca prietenul său nepăsător. El va deveni foarte nesperios și-și va ignora studiile. Treptat notele sale se vor înrăutăți și el va deveni un elev slab.

De aceea islamul subliniază importanța împrietenirii cu acele persoane cărora le place să învețe, să dobândească cunoștințe (islamice), care sunt silitoare, oneste și sincere, care au un *akhlaq* bun, respectă bătrânii, care-și iubesc și-și respectă părinții și profesorii.

Nu trebuie să ne împrietenim cu cei care comit abuzuri, mint, îi necăjesc pe alții, evită munca asiduă, nu se roagă și nu trec în mod repetat examenele.

Trebuie să ne amintim întotdeauna că un om este cunoscut prin prietenii pe care-i are, prin persoanele cu care se întovărășește.

Lecția 9

Respectarea părinților

Allah ne-a binecuvântat cu numeroase daruri, dintre care cel mai mare este personalitatea admirabilă a Profetului (s.a.w.a.) și a celor din Ahle Beyt (a.s.). Aceste personalități remarcabile ne-au transmis mesajul lui Allah și ne-au împiedicat astfel să mergem pe o cale greșită. După acesta, următorul dar important îl reprezintă părinții noștri.

Doar menționarea părinților ne umple inimile cu o dragoste imensă pentru ei. Părinții noștri au depus o mulțime de eforturi pentru a ne educa și a ne transmite cunoștințele lumești și islamice. Allah a sădit adânc în inimile lor dragostea pentru noi. Părinții sunt gata să îndure ei înșiși greutăți, dar nu doresc să-i facă pe copiii lor să treacă prin nici un fel de suferință. Ei sunt dispuși să îndure foamea, dar nu doresc să-i vadă pe copiii lor flămânzi. Ei se asigură că progeniturile lor sunt îmbrăcate cu haine mai bune decât ale lor. Ei își sacrifică somnul și confortul astfel încât copiii lor să poată trăi în confort. Ei fac totul astfel încât copiii lor să primească cea mai bună educație la școală și cunoștințele religioase și etice (*akhlaq*) care să-i formeze pentru ca aceștia să poată deveni oameni buni și musulmani desăvârșiți. Iar cel mai uimitor lucru este că, în ciuda faptului că fac toate acestea, ei nu se laudă niciodată cu asta în fața copiilor lor.

Islamul ne-a învățat să răspundem la bunătate cu bunătate și la bunăvoință cu bunăvoință. De aceea este obligatoriu (*wajib*) să răspundem la bunătatea părinților noștri și la dragostea lor nemărginită prin respectarea lor și fiind buni cu ei. Allah ne-a poruncit în Coran:

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

„...și să vă purtați frumos cu părinții voștri.” – Sura Al Isra (17): 23

Cineva l-a întrebat pe Imamul Jafar Sadiq (a.s.): „Ce înseamnă a face bine părinților?” Imamul (a.s.) a răspuns:

„Când vă întâlniți cu ei și stați lângă ei să vă purtați cu ei într-un mod frumos. Îndepliniți-le dorințele înainte să vă ceară ei acest lucru. Nu ar trebui niciodată să se întâmple să fie forțați să vă ceară ceea ce au nevoie. Când vă supără, nu vă este permis să-i supărați, ci mai degrabă ar trebui să vă rugați pentru ei. Amintiți-vă, niciodată să nu vă supărați părinții și niciodată să nu ridicați vocea în fața lor și niciodată să nu mergeți înaintea lor.”

Cei care fac bine părinților lor și le respectă drepturile se bucură de o poziție înaltă în preajma lui Allah. Iubitul nostru profet, Muhammad Mustafa (s.a.w.a.), a spus:

„Cei care se comportă cu bunătate față de părinții lor se vor afla în Paradis doar cu un grad mai jos față de rangul profeților (a.s.).”

Cei care-și nemulțumesc părinții câștigă nemulțumirea lui Allah, a Profetului (s.a.w.a.) și a Imamului (a.s.). Profetul nostru (s.a.w.a.) ne-a avertizat:

„Cel care-i mârșăște pe părinții lui m-a mârșit pe mine și cel care m-a mârșit pe mine l-a mârșit pe Allah, iar o astfel de persoană este blestemată.”

Într-un alt loc, Profetul (s.a.w.a.) a spus: *„Cel care-i nemulțumește pe părinții săi nu va putea nici măcar să miroase parfumul Paradisului.”*

Îi mulțumim lui Allah pentru ca ne-a dăruit părinți iubitori, care sunt una dintre cele mai mari binecuvântări ale Lui. Așadar, este obligatoriu (*wajib*) să-i tratăm în cel mai bun mod posibil, să nu-i supărăm niciodată și să ne rugăm mereu pentru ei:

رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا

„Domnul meu! Fii milostiv cu ei, precum și ei au fost cu mine când eram prunc și m-au crescut.” – Sura Al-Isra (17): 24

Lecția 10

Respectarea profesorilor

Valoarea omului poate fi măsurată pe baza cunoștințelor și a principiilor morale (*akhlaq*) pe care le deține, iar aceste două lucruri ne sunt dăruite de către profesorii noștri. Cu siguranță, dacă nu ar fi existat profesorii, noi am fi rămas cei mai neștiutori și nu am avea valoare. Astăzi, dacă citim și scriem anumite lucruri, acest lucru se datorează doar profesorilor.

Am dobândit diferite tipuri de cunoștințe de la diferiți profesori. Este de datoria noastră de a-i respecta pe fiecare dintre ei, chiar dacă ne-a învățat doar câteva litere. Dar respectul cel mai adânc trebuie să-l rezervăm pentru profesorul care ne-a luminat cu cunoștințe de Coran și religie, deoarece nu există nici o carte mai importantă decât Nobilul Coran și nu există nici o bogăție mai prețioasă decât islamul.

Iubitul nostru Profet (s.a.w.a.) a spus: *„Eu sunt profesorul oamenilor. Eu îi învăț religia.”*

Hazrat Ali (a.s.) ne-a sfătuit: *„Ridicați-vă din respect pentru tatăl și pentru profesorul vostru.”*

Imamul Zeinul Abidin (a.s.) explică: *„Profesorul are anumite drepturi asupra elevilor săi.”*

Elevul trebuie să-și respecte foarte mult profesorul.

El trebuie să-și asculte profesorul cu cea mai mare atenție.

Ochii lui trebuie să fie întotdeauna ațintiți asupra profesorului.

El trebuie să fie foarte atent când învață lecția.

El trebuie să respecte cursul profesorului.

A respecta profesorii este datoria noastră religioasă și etică.

Lecția 11

Bârfa și calomnia

Allah afirmă în versetul 12 al Surei Hujarat (49):

„O, voi cei ce credeți! Feriți-vă mult de născociri, căci unele născociri sunt cu păcat. Să nu iscodiți! Să nu vă vorbiți de rău unii pe alții în lipsă. I-ar plăcea vreunuia dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort? Nu, urâți acest lucru! Temeți-vă de Dumnezeu! Dumnezeu se întoarce către cel care se căiește, căci El este Milos.”

Trebuie să reținem mai ales următorul fragment al acestui verset coranic:

وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا

„Să nu iscodiți! Să nu vă vorbiți de rău unii pe alții în lipsă.”

Într-un mod asemănător, Allah spune în Sura Humazah (104), versetul 1:

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

„Vai clevetitorului — bârfitorului!”

Bârfa și calomnia sunt strict interzise în islam. Bârfa înseamnă a dezvălui, a da pe față defectele cuiva în lipsa persoanei respective și fără ca aceasta să știe. Dacă acea persoană are aceste defecte, atunci acest lucru se numește bârfă, dar în cazul în care persoana respectivă nu are aceste defecte, atunci acest lucru echivalează cu acuzația nedreaptă, calomnia (*tuhmat*), iar păcatul calomniei are o pedeapsă foarte dureroasă. Cea mai rea consecință a bârfei este faptul că seamănă semințe de neîncredere și suspiciune în societate. Oamenii devin ocupați cu găsirea defectelor altora și sunt orbi la multele lor defecte. În schimb, dacă oamenii ar fi absorbiți de căutarea propriilor defecte și ar lua măsuri concrete pentru corectarea lor, această societate ar deveni în scurt timp curată de orice defect.

A căuta defectele altora înseamnă a scormoni murdăria și mizeria din oameni. Dacă acest lucru continuă, după o perioadă de timp se va acumula o mulțime de murdărie și mizerie care va deteriora structura societății.

Bârfa înseamnă și a transmite remarcile negative ale cuiva unei alte persoane. De exemplu, a spune persoanei A ce rău a vorbit despre ea persoana B și apoi a comunica persoanei B observațiile persoanei A. Acest lucru este atât de grav, încât un musulman nu ar trebui să se dedea la asta nici măcar în glumă. Bârfa dă naștere la conflicte și strică relațiile dintre oameni.

Lecția 12

Minciunile

Într-o zi, elevii unei clase trebuiau să meargă la picnic. În consecință, atmosfera din clasă era foarte diferită și toată lumea era fericită. Toți elevii așteptau cu nerăbdare sosirea profesorului. Profesorul trebuia să dezvăluie programul stabilit pentru picnic. Întâmplarea a făcut că nici elevul de serviciu nu a venit. Khalid nu a ratat această ocazie pentru a-și asuma rolul de elev de serviciu. El s-a așezat la catedră și a anunțat: „Astăzi eu sunt elevul de serviciu. Când vă spun să vă ridicați, atunci să vă ridicați cu toții în picioare în semn de respect pentru profesor. Dacă cineva face vreo poznă cât de mică, nu va merge la picnic.”

Toți elevii făcuseră liniște și au așteptat sosirea profesorului. Dintr-o dată, Khalid a strigat: „Toată lumea să se ridice în picioare!”

Toți elevii s-au ridicat imediat. Cu toate acestea, în loc de profesor, a intrat în clasă un elev care întârziase. Khalid a râs și a spus: „Am glumit doar.” Elevilor nu le-a plăcut gluma lui Khalid.

Din nou, elevii s-au așezat în bănci și au așteptat cu răbdare sosirea profesorului. Privind spre ușă, Khalid a strigat: „În picioare!” Toată lumea s-a ridicat în picioare. Dar, încă o dată un alt elev a intrat pe ușă.

Elevii au fost foarte supărați din cauza comportamentului lui Khalid. Mai mult, el i-a ridiculizat în continuare râzând de ei. În cele din urmă Khalid a spus: „Voi rămâneți aici, iar eu mă duc să întreb unde este profesorul nostru și să aflu programul pentru picnicul de astăzi.”

După un anumit timp Khalid s-a întors. Părea deprimat. Fața lui avea o expresie foarte abătută. El a anunțat în clasă: „Prietenii! Am o veste proastă!” Toată lumea era atentă la el. El a continuat: „Se pare că picnicul de astăzi a fost anulat. Vom merge la picnic altă dată.”

Această veste a venit ca un adevărat șoc pentru elevi. Ei erau foarte dezamăgiți. Ei au devenit gălăgioși și fiecare a început să-și spună părerea despre ce s-a întâmplat.

Dintr-o dată, Khalid și-a aranjat cămașa și a spus serios: „Toată lumea în picioare! Vine profesorul!”

Dar de data aceasta nimeni nu s-a ridicat în semn de respect pentru profesor, crezând că el minte din nou.

Însă acum, când s-a deschis ușa, a intrat profesorul. Se pare că el a stat în liniște în spatele ușii și a auzit totul, inclusiv minciunile lui Khalid. Profesorul s-a întors spre Khalid și l-a certat: „Cine ți-a spus că picnicul a fost anulat? De ce i-ai mințit pe toți?” Lui Khalid i-a fost rușine și nu a putut răspunde.

Apoi profesorul s-a întors către elevi și a anunțat: „Copii, pregatiți-vă de plecare și așezați-vă în rânduri! Autobuzul ne așteaptă, plecăm la picnic.”

Toți copiii erau încântați. Ei au format un șir indian și au început să intre în autobuz. Când Khalid era pe cale de a intra în autobuz, profesorul l-au oprit și i-a spus: „Nu-ți pot permite să intri în autobuz pentru că tu nu vei veni cu noi la picnic. Ai mințit.” Khalid a început să plângă și și-a cerut scuze foarte mult de la profesorul său.

Profesorul i-a spus: „Dacă ceilalți elevi îți permit să vii, poți să ni te alături.” Copiii au spus în cor: „Khalid ne-a mințit și ne-a umilit. Nu vrem să vină cu noi la picnic.”

Toți copiii au mers la picnic și Khalid a rămas în picioare foarte abătut. Spunând minciuni, Khalid a pierdut respectul celorlalți și nu a putut merge la picnic.

Copii, aceasta a fost pedeapsa din această lume, dar Dumnezeu a rânduit o pedeapsă aspră pentru minciună în Viața de Apoi.

Profetul (s.a.w.a.) a spus: *„Un musulman adevărat cu credință sinceră nu recurge niciodată la minciuni.”*

Lecția 13

Mentținerea relațiilor de rudenie (sila-e-rahim) (comportarea bună față de rude)

Fiecare dintre noi are rude: frați, surori, unchi, mătuși, bunici, etc. În unele cazuri, toți aceștia locuiesc împreună într-o singură casă. În alte cazuri, ei trăiesc separat la o anumită distanță unii de alții. Unele dintre aceste rude locuiesc în locuri diferite în același oraș, iar altele trăiesc în alte orașe sau în alte țări. Indiferent de locul unde își au reședința, există un lucru comun: faptul că toți acești oameni sunt rudele noastre. Unii dintre aceștia sunt rude apropiate, iar alții sunt rude îndepărtate. Cu toate acestea, ei sunt legați de noi într-un fel sau altul.

Din moment ce aceștia sunt rudele noastre, trebuie să-i tratăm cu bunătate, cu dragoste și afecțiune. Trebuie să fim mereu gata să-i ajutăm atât la bine cât și la greu. Trebuie să-i sprijinim mereu, să-i încurajăm și să le fim aproape când sunt singuri. Aceasta este responsabilitatea noastră morală, religioasă și umană.

Trebuie să-i vizităm frecvent, se ne interesăm de starea lor de sănătate, să le scriem scrisori și să le facem daruri. Dacă cineva dintre ei nu se simte bine, atunci trebuie să vizităm acea persoană. Dacă sunt săraci trebuie să-i ajutăm financiar. Trebuie să participăm la ceremoniile de nuntă și la alte întâlniri importante. De fapt, toate aceste lucruri sunt datorია noastră religioasă.

Doamne ferește!, în cazul în care cuiva dintre ei i se întâmplă un accident, trebuie să mergem în vizită la spital. Sau, Doamne ferește!, dacă moare cineva dintre ei, trebuie să participăm la înmormântare și la îngropare. Trebuie să ne exprimăm condoleanțele noastre sincere. Toate acestea fac parte, de asemenea, din responsabilitatea noastră religioasă și morală.

Allah ne-a poruncit să menținem relații bune cu rudele și ne-a interzis sub orice formă ruperea relațiilor. Allah iubește omul care menține relații bune cu rudele sale. Durata de viață a cuiva crește prin menținerea relațiilor cu familia și scade prin ruperea lor. Putem menține relații cu rudele noastre chiar și prin simplul salut (*salam*) și întrebând despre sănătatea cuiva la telefon sau prin e-mail.

Iubitul nostru Profet (s.a.w.a.) a spus: „*Legați-vă relații chiar și prin schimbul de salut (salam)*”.

Lecția 14

Bunele maniere (*adab*) atunci când ne întâlnim cu cineva

Când ne trezim dimineața, îi vedem pe părinții noștri, pe frații noștri, pe surorile noastre și pe alți membri ai familiei noastre. Când plecăm de acasă ca să mergem la școală, ne întâlnim cu unii dintre prietenii noștri pe drum. Ne întâlnim cu vecinii noștri și de asemenea, cu unele persoane în vârstă.

Așadar, ce trebuie să facem când vedem toate aceste persoane?

Trebuie să le salutăm. Modul islamic de a saluta este **سَلَامٌ عَلَيْكُمْ**. Trebuie să încercăm să fim primii care salută, înainte ca ceilalți să ne salute. Există o recompensa (*thawab*) mult mai mare pentru cel care salută primul. Iubitul nostru Profet (s.a.w.a.) încerca mereu să salute primul, atât pe cei bătrâni, cât și pe cei tineri. El nu a așteptat niciodată să-l salute cealaltă persoană.

Dacă cineva ne salută, trebuie să răspundem la salut în acest mod:

عَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. Asta pentru că răspunsul la salut trebuie să fie mai politicos decât salutul primit. A răspunde la salut este obligatoriu, în timp ce inițierea salutului este recomandată.

Prin salut crește dragostea și respectul reciproc.

Tinerii trebuie să-i salute pe bătrâni.

Cel care intră într-un loc trebuie să-i salute pe cei deja prezenți.

Trebuie să ne grăbim întotdeauna să salutăm. Cu siguranță, aceasta este o faptă care-I place lui Allah și Profetului Său (s.a.w.a.).

Lecția 15

Curățenia (*taharat*)

Islamul subliniază foarte mult importanța curățeniei și a purității (*taharat*). De fapt, curățenia și puritatea sunt considerate a fi o parte a credinței (*iman*) în tradiția profetică.

Putem vedea în tradiții că iubitul nostru Profet (s.a.w.a.) obișnuia să măture el însuși casa.

Ne-a fost poruncit să ne menținem casele curate și lipsite de orice fel de murdărie, praf, pânze de păianjen, etc.

Se pune accentul pe faptul că trebuie să ne spălăm pe mâini înainte și după mese.

Este obligatoriu să efectuăm abluțiunea *wuzu* înainte de rugăciunea *namaz (salat)*.

Este recomandat să ne tundem în mod regulat.

Se subliniază să folosim parfum (*itr*).

Vedem că importanța curățeniei a fost accentuată la fiecare pas. Mai ales în timpul rugăciunii *namaz (salat)* trebuie ca hainele noastre să fie pure și curate. Acest lucru se datorează faptului că atunci când ne rugăm, stăm în prezența lui Allah și trebuie să ne prezentăm în fața Lui în cel mai bun mod posibil.

Trebuie să ne menținem casele, străzile și cartierele curate. Nu este bine să aruncăm în cartier murdăria, gunoiul și apa murdară care se acumulează în casele noastre. Acest lucru face ca vecinătatea locului în care locuim să fie murdară și poluată. Nu ar trebui să ne stricăm inutil cărțile, mângăindu-le. Toate acestea sunt semne ale unui bun musulman.

Trebuie să ne amintim mereu că noi îi iubim pe cei din Ahlul Beyt (a.s.), pentru care Allah a revelat versetul purificării, *Ayatul Tathir*. Așadar, trebuie să încercăm să fim ca Ahlul Beyt (a.s.) și să ne păstrăm puri și curați, atât în interior cât și în exterior.

Pentru a fi puri și curați este necesar să ne ferim trupurile și hainele de murdărie și mizerie. Trebuie să ne tăiem unghiile de la mâini și de la picioare în mod regulat și să nu le lăsăm să crească prea mult. Dacă nu ne tăiem unghiile, sub ele se va acumula o mulțime de murdărie. Dacă trupurile și unghiile noastre nu sunt curate, atunci această mizerie poate să ne murdărească hainele. Lui Allah nu-I plac murdăria și mizeria.

Iubitul nostru Profet (s.a.w.a.) obișnuia să facă baie, să-și spele părul, să aplice ulei pe el și să și-l pieptene. El purta haine curate și folosea parfum (*itr*).

De aceea trebuie și noi să ne menținem trupurile, casele, hainele, școlile, cărțile și caietele curate.

Allah, Profetul Său (s.a.w.a.) și oamenii iubesc pe cei care sunt curați și îngrijiți.

Lecția 16

Impuritățile (*Nejasat*)

În islam anumite lucruri sunt considerate a fi impure (*nejis*). Ni s-a poruncit să evităm aceste lucruri necurate. Trebuie să ferim de *nejasat* toate lucrurile pe care le folosim. În continuare vom menționa câteva dintre aceste *nejasat*:

Urina

Urina este impură (*nejis*), fiind unul dintre lucrurile *nejasat*. După urinare, este obligatoriu să se curețe cu apă locul prin care s-a urinat. În cazul în care urina cade pe corpul, pe hainele noastre sau pe un vas, este obligatoriu să-l curățăm. Altfel va fi *nejis*.

Materiile fecale

Materiile fecale sunt, de asemenea, *nejis*. Acestea trebuie să fie curățate cu apă, la fel ca urina.

Sângele

Sângele este *nejis*. Acesta trebuie să fie curățat cu apă.

Cadavrul

Cadavrul unui om, precum și cel al unui animal, este considerat *nejis*. Cu toate acestea, peștele mort nu este *nejis*.

Câinele și porcul

Câinii și porcii sunt *nejis*. Trebuie să ne ferim de ei. În cazul în care corpul lor vine în contact cu corpul sau hainele noastre și ele sunt umede, persoana care vine în contact cu ei va deveni, de asemenea, *nejis*. Așadar, este necesar să se purifice locul de contact.

Nu putem consuma lucruri *nejis*. Este strict interzis să mâncăm alimente *nejis* sau să bem apă sau alte băuturi *nejis*.

Nu ne putem ruga *namaz* / *salat* cu haine *nejis*. Corpurile noastre, de asemenea, nu trebuie să fie *nejis*.

Trebuie să rămânem curați de impurități în orice moment.

Lecția 17

Purificarea (Taharat) - Partea I

Apa

Toate lucrurile sunt considerate a fi pure (*tahir / pak*) dacă nu avem dovezi pentru a arăta murdăria lor (*nejasat*). Când suntem siguri de murdăria lor (*nejasat*) este obligatoriu să le curățăm înainte de a le folosi.

Apa este acel dar al lui Allah care poate purifica totul. Apa în sine este curată (*tahir / pak*) și purifică, de asemenea, alte lucruri.

Apa este una dintre cele mai mari binecuvântări ale lui Allah date omului. Apa este o parte foarte importantă a vieții tuturor creaturilor. Trebuie să prețuim acest dar neprețuit și să nu o irosim. Foarte des avem tendința de a risipi acest dar prețios. De exemplu, în timp ce ne spălăm, risipim foarte multă apă – vorbim în timp ce lăsăm apa să curgă la robinet și nu ne pasă. Chiar și când ne spălăm pe dinți și efectuăm abluțiunea *wuzu* irosim multă apă. Dacă suntem atenți, vom descoperi că pierdem mai multă apă decât folosim, iar din această cauză mulți oameni sunt lipsiți de apă. Dacă folosim apa atât cât avem nevoie, multe alte persoane vor putea beneficia de apă. De aceea, noi nu trebuie să risipim apa, care este un dar prețios al lui Allah pentru omenire.

Noaptea este recomandat (*mustahab*) să bem apă în poziție șezândă.

Trebuie să bem apa încet, fără să ne grăbim. Trebuie să nu risipim surplusul de apă.

În timp ce bem apă trebuie să ne amintim de setea Imamului Hussein (a.s.) și să invocăm osânda lui Dumnezeu asupra ucigașilor lui.

Lecția 18

Purificarea (Taharat) - Partea a II-a

Abluțiunea Wuzu

Pentru a efectua rugăciunea *salat / namaz* este obligatoriu ca mai întâi să efectuăm abluțiunea *wuzu*. Este foarte important ca să o efectuăm în mod corect, altfel rugăciunea noastră *salat / namaz* nu va fi acceptată, chiar dacă ne-am rugat în modul cel mai sincer, respectând toate lucrurile *mustahabbat* și *wajibat*.

Trebuie să efectuăm abluțiunea *wuzu* după cum urmează:

Intenția (niyat)

Conștientizarea intenției în inima noastră este suficientă și pronunțarea sa verbală nu este necesară. Intenția trebuie să fie în felul următor: „Efectuez abluțiunea *wuzu* **فُرْبَةً إِلَى اللَّهِ**”.

Fața

Trebuie mai întâi să ne spălăm fața cu apă.

Mâna dreaptă

După spălarea feței, trebuie să ne spălăm mâna dreaptă cu apă. Trebuie să ne spălăm mâna de la cot până la vârfurile degetelor.

Mâna stângă

După spălarea mâinii drepte în modul menționat mai sus, trebuie să ne spălăm mâna stângă în același mod.

Ștergerea (masah) capului

După spălarea mâinii stângi, trebuie să efectuăm ștergerea (*masah*) capului cu umiditatea mâinii drepte.

Ștergerea (masah) piciorului drept

După ștergerea (*masah*) capului, trebuie să efectuăm ștergerea (*masah*) piciorului drept cu umiditatea mâinii drepte, de la vârful piciorului drept până la gleznă.

Ștergerea (masah) piciorului stâng

După ștergerea (*masah*) piciorului drept trebuie să efectuăm ștergerea (*masah*) piciorului

stâng cu umiditatea mâinii stângi.

În afară de rugăciunea *salat / namaz*, abluțiunea *wuzu* este obligatorie atunci când dorim să atingem versetele coranice, numele lui Allah, numele profeților și ale imamilor neprihăniți.

Lecția 19

Purificarea (Taharat) – Partea a III-a

Anularea abluțiunii wuzu

Anumite acțiuni anulează abluțiunea *wuzu*. Dacă se întâmplă oricare dintre următoarele lucruri, abluțiunea *wuzu* va fi anulată și va trebui să se efectueze din nou, în cazul în care se dorește efectuarea rugăciunii *salat (namaz)*.

Eliminarea gazelor intestinale

Eliminarea gazelor intestinale anulează abluțiunea *wuzu*. Dacă cineva elimină gaze în timp ce efectuează rugăciunea *salat (namaz)*, abluțiunea *wuzu* va fi anulată, anulând astfel rugăciunea *salat (namaz)*. Atât abluțiunea *wuzu*, cât și rugăciunea *salat (namaz)* vor trebui efectuate din nou.

Urinarea și defecarea

Urinarea și defecarea anulează abluțiunea *wuzu*. Prin urmare, dacă urinarea sau defecarea se întâmplă în timpul rugăciunii *salat (namaz)*, abluțiunea *wuzu* și rugăciunea *namaz* vor trebui efectuate din nou.

Somnul

Somnul anulează, de asemenea, abluțiunea *wuzu*. Dar numai acel somn anulează abluțiunea *wuzu*, în timpul căruia persoana în cauză nu poate nici să vadă, nici să audă nimic.

Lecția 20

Importanța rugăciunii salat / namaz

Era în timpul aprigei bătălii de la Siffin. Soldații islamului luptau cu mare înverșunare și cu toată puterea împotriva dușmanilor. În mijlocul acestei lupte intense, Hazrat Ali (a.s.), liderul armatei islamice, a privit înspre cer și și-a ținut sabia în teacă. El a coborât de pe cal și și-a întins covorașul de rugăciune pentru rugăciunile de după-amiază. Cineva l-a întrebat cu uimire: „O, Ali, rugăciune (salat / namaz) în timpul acestei lupte aprige? (Ai de gând să te rogi salat / namaz?).” Hazrat Ali (a.s.) i-a spus persoanei respective: „*Toată această luptă este pentru a instaura rugăciunea (salat / namaz)*”.

Această întâmplare arată importanța rugăciunii salat / namaz. Nu putem renunța la rugăciunea salat / namaz sub nici o formă. Sfântul Coran a amintit acest lucru în repetate rânduri.

أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ

„Săvârșiți-vă rugăciunea, dați milostenia (zakat)!” – Sura Baqarah (2): 43

Iubitul nostru Profet, Hazrat Muhammad Mustafa (s.a.w.a.) a spus: „*Rugăciunea (salat / namaz) este stâlpul religiei.*”

Așa cum orice construcție are nevoie de un stâlp de susținere, religia are nevoie de rugăciune (salat / namaz) pentru a rezista.

Unele beneficii ale rugăciunii salat / namaz

Coranul afirmă:

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

„Rugăciunea îi îndepărtează pe oameni de la mârșăvie și urâciune.” – Sura Ankabut (29): 45

Nobilul Profet (s.a.w.a.) i-a întrebat odată pe companionii săi: „*Dacă în fața casei cuiva ar exista un râu în care s-ar scălda de cinci ori pe zi, ar mai rămâne vreo murdărie pe trupul lui?*”. Însoțitorii săi au răspuns că nu.

Apoi Profetul (s.a.w.a.) a spus: „*Tot la fel, dacă cineva se roagă (salat / namaz) de cinci ori pe zi, păcatele sale vor fi spălate și el va deveni curat.*”

Într-un alt loc, Profetul (s.a.w.a.) a spus: „*(Numai) dacă rugăciunea (salat / namaz) cuiva îi va fi acceptată, îi vor fi acceptate toate celelalte fapte. Dar dacă rugăciunea (salat / namaz) îi este respinsă, toate celelalte fapte îi vor fi respinse.*”

El a mai spus: „*Un păcătos obișnuit va fi supus apăsării în mormânt (fișar) o singură dată. Dar cel care renunță la rugăciune (salat / namaz) va fi apăsător în mormânt din nou și din nou.*”

Imamul Jafar Sadiq (a.s.) a avertizat: „*Cel care nu-și ia rugăciunea (salat / namaz) în serios va fi lipsit de mijlocirea noastră (șafa'at) în Qiyamat.*”

Imamul Muhammad Baqir (a.s.) a spus: „*Primul lucru despre care li se va cere socoteală oamenilor în Qiyamat va fi rugăciunea.*”

Rugăciunile obligatorii

Există cinci rugăciuni obligatorii (*wajib*) zilnice:

<i>Salat-ul-Fajr</i>	2 unități <i>rakat</i>
<i>Salat-uz-Zuhr</i>	4 unități <i>rakat</i>
<i>Salat-ul-Asr</i>	4 unități <i>rakat</i>
<i>Salat-ul-Maghrib</i>	3 unități <i>rakat</i>
<i>Salat-ul-Iș'a</i>	4 unități <i>rakat</i>

***Salat-ul-Jum'aa* (Rugăciunile de vineri)**

Unii juriști (*maraj'e*) le-au considerat obligatorii (*wajib*).

Salat-ul-Ayat

Aceasta este rugăciunea *salat / namaz* care trebuie efectuată în timpul eclipselor solare și lunare, în timpul cutremurelor, furtunilor puternice și uraganelor.

Salat-ul-Mayyat

Rugăciunea *salat / namaz* după efectuarea ritualului *tawaf* la Sfânta Ka'aba. Această rugăciune *salat / namaz* este obligatorie și se numește *Salat-ut-Tawaf*.

Rugăciunea care devine obligatorie în urma unui legământ sau jurământ. De exemplu, dacă cineva își ia angajamentul de a efectua o rugăciune *salat / namaz* de două unități (*rakat*) după finalizarea cu succes a unei lucrări, atunci el va fi obligat să efectueze această rugăciune când termină lucrarea respectivă.

Rugăciunea *salat / namaz* pentru cel decedat. Este obligatoriu ca fiul cel mare să efectueze rugăciunile *salat / namaz* ale tatălui său decedat.

Condițiile de bază ale rugăciunii *salat / namaz*

Există unele condiții de bază care trebuie îndeplinite, acestea fiind numite preliminariile rugăciunii *salat / namaz*. Ele sunt:

Curățenia

Curățenia este de două tipuri: exterioară și interioară. *Taharat* exterioară se referă la curățenia corpului și a hainelor. *Taharat* interioară se referă la abluțiunile *wuzu*, *ghusl* și *tayammum*.

Timpul

Allah a hotărât o anumită perioadă de timp pentru fiecare rugăciune *salat / namaz*. Trebuie să efectuăm fiecare rugăciune *salat / namaz* la timpul său. De aici învățăm lecția de a efectua toate acțiunile la timpul lor. Acest lucru va asigura că nu ne pierdem timpul făcând lucruri inutile.

Timpul pentru rugăciunile zilnice obligatorii

***Salat-ul-Fajr*:** de la *Subhi Sadiq* până la răsăritul soarelui (aproximativ o oră și douăzeci de minute înaintea răsăritului soarelui).

***Salat-uz-Zuhr*:** de la amiază și până la apusul soarelui (timpul pentru rugăciunea Asr începe imediat după efectuarea rugăciunii *Zuhr*).

***Salat-ul-Maghrib*:** 10-15 minute după apusul soarelui până la miezul nopții.

Trebuie să încercăm mereu să ne rugăm la timp. Imamul Mehdi (a.t.f.s.) se roagă la timp și îi place să-i vadă pe adepții (șiiții) săi rugându-se la timp.

Hainele

Este obligatoriu ca bărbații să-și acopere părțile intime în timp ce se roagă *salat / namaz*. Indiferent dacă-l vede cineva sau nu, bărbatul trebuie să-și acopere partea dintre ombilic și genunchi.

În ceea ce privește femeile, acestea trebuie să-și acopere întregul corp, indiferent dacă le vede cineva sau nu, chiar dacă persoana de față este *mahram* (fiu, tată). Fața, palmele și labele picioarelor nu necesită să fie acoperite.

Mai mult decât atât, este necesar ca îmbrăcămintea să fie pură, curată și obținută prin mijloace legale (adică să nu fie obținută prin uzurpare și folosirea ei trebuie să fie permisă.)

Aceasta nu trebuie să fie realizată din piele de cadavru. Nu trebuie să fie făcută din părțile acelor animale a căror carne este interzisă.

Bărbaților le este interzis să poarte haine din mătase pură și din aur curat. Chiar dacă există doar un fir de aur, le este interzis să se roage *salat / namaz* într-o astfel de haină. Bărbații nu au voie să poarte podoabe de aur, cum ar fi lanțuri și inele în timpul rugăciunilor. Cu toate acestea, femeile pot purta bijuterii din aur și haine din mătase pură în timpul rugăciunilor. Bărbații nu au voie să poarte podoabe de aur curat și haine de mătase pură nici atunci când nu se roagă. Acest lucru le este interzis.

Locul rugăciunii *salat / namaz*

Locul unde se efectuează rugăciunea *salat / namaz* nu trebuie să fie uzurpat. Nu este permis să se efectueze rugăciunea într-un astfel de loc. Locul nu trebuie să fie în mișcare. Locul de prosternare trebuie să fie pur.

Qibla

Este obligatoriu să ne îndreptăm cu fața în direcția Sfintei Ka'ba în timp ce ne rugăm *salat / namaz*. Trebuie să ne asigurăm că fața și pieptul nostru sunt în direcția Sfintei Ka'ba.

Creaturile pioase ale lui Allah se îndreaptă mereu spre Allah în toate acțiunile lor. Ele sunt mereu atente să-I fie pe plac în toate acțiunile lor.

Azan (Chemarea la rugăciune)

Chemarea muezinului este o invitație adresată musulmanilor de a se grăbi la rugăciunea *salat / namaz*. Acesta le amintește musulmanilor ocupați cu lucrurile lumești că este timpul să se roage și-i cheamă la rugăciune.

Prin proclamarea „*Allahu Akbar*”, muezinul declară că nu este nimeni mai mare decât Allah. Nu există nici o faptă mai bună decât a te ruga lui Allah. Timpul rugăciunii a sosit, lăsați toate treburile lumești și veniți la rugăciune. Chemarea la rugăciune este un semn islamic. De asemenea, este un indiciu că în respectiva localitate trăiesc musulmani și aceștia au legătură cu Dumnezeu.

Chemarea la rugăciune este după cum urmează:

اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ

Allah este atât de mare încât măreția Sa nu poate fi nicicum exprimată.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Mărturisesc că nu există alt dumnezeu în afară de Allah.

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ - أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

Mărturisesc că (Hazrat) Muhammad (Mustafa (s.a.w.s.)) este trimisul lui Allah.

أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ

Mărturisesc că (Hazrat) Ali (a.s.) este Căpetenia credincioșilor, imamul celor pioși și robul lui Allah.

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ - حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

Grăbiți-vă la rugăciune (salat / namaz)!

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ - حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

Grăbiți-vă la izbândă!

حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ - حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ

Grăbiți-vă la faptele cele mai bune!

اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ

Allah este atât de mare, încât măreția Sa nu poate fi nicicum exprimată.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Nu există alt dumnezeu în afară de Allah.

Notă: Azan este recomandat (*mustahab*), nu obligatoriu (*wajib*).

***Iqamat* (Introducerea la rugăciune)**

Dacă *Azan* este chemarea la rugăciune, *Iqamat* indică începerea rugăciunii. Rugăciunea începe de facto doar după ce se recită *Iqamat*.

اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ

Allah este atât de mare, încât măreția Sa nu poate fi nicicum exprimată.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Mărturisesc că nu există alt dumnezeu în afară de Allah.

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ - أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

Mărturisesc că (Hazrat) Muhammad (Mustafa (s.a.w.s.)) este trimisul lui Allah.

أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ عَلِيًّا وَلِيُّ اللَّهِ

Mărturisesc că (Hazrat) Ali (a.s.) este Căpetenia credincioșilor, imamul celor pioși

și robul lui Allah.

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ - حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ

Grăbiți-vă la rugăciune (*salat / namaz*)!

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ - حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ

Grăbiți-vă la izbândă!

حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ - حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ

Grăbiți-vă la faptele cele mai bune!

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ - قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ

Cu siguranță începe rugăciunea.

اللَّهُ أَكْبَرُ - اللَّهُ أَكْبَرُ

Allah este atât de mare, încât măreția Sa nu poate fi nicicum exprimată.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Nu există alt dumnezeu în afară de Allah.

Notă: La fel ca *Azan*, *Iqamat* este recomandat (*mustahab*), nu obligatoriu (*wajib*).

Modul de a efectua rugăciunea *salat / namaz*

i) Niyyat (Intenția)

Primul lucru atunci când vrem să ne rugăm *salat / namaz* este conștientizarea intenției (*niyyat*). Ne rugăm *salat / namaz* pentru a ne apropia de Allah, iar acest lucru se reflectă în *niyyat* noastră. De exemplu, dacă vrem să ne rugăm *Salat-ul-Fajr*, trebuie să avem *niyyat* după cum urmează: „Mă rog *Salat-ul-Fajr / Salat-ul-Subh* pentru a mă apropia de Allah.”

ii) Takbiratul Ihram

Imediat după ce am conștientizat intenția *niyyat* trebuie să spunem: „*Allahu Akbar!*”

iii) Poziția verticală (*Qiyam*)

După recitarea *takbir* (*Allahu Akbar!*), trebuie să stăm în poziție verticală. Trebuie să stăm în *qiyam* și nu putem sta jos, decât dacă avem o anumită problemă (bătrânețe, rană / betșug, etc). Trebuie să ne așezăm mâinile pe partea de sus a coapselor.

iv) Recitarea (*Qira't* și *Zikr*)

După recitarea *takbir* (*Allahu Akbar!*) trebuie să începem recitarea *zikr*. Pentru *zikr* trebuie să recităm mai întâi sura *Hamd* urmată de orice altă sură (cum ar fi sura *Tauhid*, sura *Kauthar*). La fel se face și în a doua unitate (*rak'at*) a rugăciunii. În a treia și a patra unitate (*rak'at*) trebuie să recităm numai sura *Hamd* (și nu alte sure). Dacă cineva dorește, poate recita, de asemenea, acest *tasbih*:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

Slăvit și lăudat fie Allah! Nu există alt dumnezeu în afară de Allah. Allah este atât de mare, încât măreția Sa nu poate fi nicicum exprimată.

Este suficient să se recite acest *tasbih* o dată, dar este mai bine să se recite de trei ori.

v) *Ruku*

După terminarea recitării *zikr* în poziția *qiyam* trebuie să se efectueze plecaciunea *ruku*. *Ruku* înseamnă să ne plecăm în fața lui Allah (din venerație, evlavie). În *ruku* ne aplecăm astfel încât mâinile să fie așezate pe genunchi. Apoi trebuie să se recite următorul *zikr*:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ

Domnul meu este lipsit de orice defect și în fața slavei Lui mă închin.

vi) *Sajdah*

După efectuarea plecaciunii *ruku* trebuie să revenim în poziție verticală recitând:

سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ

Allah îl ascultă pe cel care-L preaslăvește.

Apoi trebuie să efectuăm prosternarea (*sajdah*). În timp ce suntem în prosternare trebuie să ne asigurăm că șapte părți ale corpului sunt așezate pe sol: fruntea, ambele palme, ambii genunchi și degetul mare de la ambele picioare. Apoi trebuie să recităm:

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ

Domnul meu este lipsit de orice defect și în fața slavei Lui mă închin.

vii) *Qunut*

După finalizarea recitării *zikr* în poziția *qiyam* în cea de-a doua unitate *rakat* și înainte de a

efectua plecăciunea *ruku*, recităm *qunut*. În *qunut*, ne ridicăm palmele la nivelul feței și recităm o rugă *dua*. Cea mai bună rugă *dua* este să ne rugăm pentru siguranța Imamului Zaman (a.t.f.s.).

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةَ ابْنَ الْحَسَنِ صَلَّوْا تُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ
فِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَقَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ
طَوْعًا وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

O, Allah, fii pentru reprezentantul Tău, dovada Ta (Hujjat), fiul lui Al Hassan (binecuvântările Tale să fie asupra lui și a strămoșilor săi), în acest ceas și în toate ceasurile, un păzitor, un protector, un lider, un ajutor, o dovadă și un ochi atât timp cât îl vei face să trăiască pe pământ în ascultare de Tine și fă ca să trăiască pe el un timp îndelungat.

Cu toate acestea, poate fi de asemenea recitată orice altă scurtă rugă *dua*.

viii) *Taşahhud*

După finalizarea celei de-a doua prosternări *sajdah* în a doua unitate *rakat*, vom efectua *taşahhud*. *Taşahhud* se efectuează din nou în ultima unitate *rakat* a rugăciunii de trei unități *rakat* (*Maghrib*) precum și în ultima unitate a rugăciunii de patru unități *rakat* (*Zuhr*, *Asr*, *Iş'a*). În *taşahhud* stăm așezați cu palmele plasate pe partea de sus a coapselor. Apoi trebuie să recităm:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

Mărturisesc că nu există alt dumnezeu în afară de Allah, cel Unic și fără egal și mărturisesc că Muhammad este robul și trimisul (Profetul) Său. O, Allah, binecuvântează-i pe Muhammad și pe descendenții săi!

ix) *Salam*

După terminarea recitării *taşahhud* în ultima unitate *rakat* a rugăciunii *salat* / *namaz*, trebuie să se recite salutul *salam*, care va marca finalizarea rugăciunii *salat* / *namaz*. În *salam* se recită:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا نَبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

O Profetule, pacea, îndurarea și binecuvântarea lui Allah fie asupra ta! Pacea fie asupra noastră și asupra slujitorilor drepti ai lui Allah! Pacea, mila și binecuvântarea lui Allah fie cu voi toți!

După finalizarea acestuia se recomandă să se recite „*Allahu Akbar*” de trei ori.

x) Ordinea corectă (*Tartib*)

Este foarte important să ne rugăm *salat / namaz* respectând ordinea (*tartib*) specificată mai sus, altfel rugăciunea noastră va deveni nulă (*batil*). De exemplu, dacă după *takbiratul ihram* efectuăm direct plecăciunea *ruku*, sau recităm *taşahhud* în prima unitate *rakat*, sau dacă efectuăm prosternarea *sajdah* înainte de plecăciunea *ruku*, atunci rugăciunea noastră va fi nulă (*batil*) și va trebui să ne rugăm din nou corect.

xi) Continuitatea (*Mawalat*)

Este la fel de important să ne rugăm *salat / namaz* fără întreruperi, menținând continuitatea. De exemplu, imediat după recitarea *takbiratul ihram* trebuie să începem recitarea surei *Hamd* și apoi să recităm altă sură. Nu putem face o scurtă pauză între recitarea *takbir* (*Allahu Akbar*) și sura *Hamd*. Acest lucru va face ca rugăciunea noastră să fie nulă (*batil*) și va trebui să ne rugăm din nou fără întreruperi. Toate acțiunile rugăciunii trebuie să fie efectuate în succesiunea lor corectă, menținând continuitatea.

Fie ca Allah să ne dea *taufiq* să ne rugăm *salat / namaz* în mod regulat și corect.

Rugăciunile în grup (*Salat-ul-Jam'aat*)

Prima rugăciune în grup a avut loc în orașul Mecca. Nobilul Profet (s.a.w.a.) a condus rugăciunile, iar Hazrat Ali (a.s.) s-a rugat în spatele lui. Când Hazrat Abu Talib (a.s.) a văzut acest lucru, i-a poruncit fiului său, Ja'far (e-Tayyar): „Du-te și alătură-te acestor oameni!” Atunci Ja'far s-a rugat și el în spatele Profetului (s.a.w.a.) împreună cu Hazrat Ali (a.s.).

Este recomandat (*mustahab*) să ne rugăm *salat / namaz wajib* în grup. Acest lucru are o răsplată mai mare decât rugăciunea *salat / namaz* efectuată individual.

Rugăciunea *salat / namaz* în grup ne învață importanta lecție a unității. De asemenea, ne învață lecția de a trăi împreună și introduce un simț al ordinii și disciplinei în viețile noastre. În ziua de Așura, Imamul Husein (a.s.) a efectuat rugăciunile în grup împreună cu tovarășii săi. Acest lucru ne arată importanța rugăciunii *Salat-ul-Jam'aat*.

Trebuie să încercăm tot posibilul să ne rugăm *salat / namaz* în *jam'aat*.

Lecția 21

Postul (Sawm)

Postul este una dintre cele mai importante forme de adorare a lui Allah. Dumnezeu îi ajută pe cei care postesc și-i dăruiește o răsplată foarte mare celui care postește.

Postul în luna binecuvântată a Ramadhanului este obligatoriu (*wajib*). Postul începe din zori (*subhi sadiq*) și durează până la Maghrib (apusul soarelui). În acest perioadă, cel care postește trebuie să se abțină de la toate acțiunile care anulează postul.

Intenția (*niyyah*) este necesară pentru post întocmai ca în cazul rugăciunii *salat / namaz*. Persoana care postește trebuie să intenționeze următorul lucru: „Țin postul obligatoriu de dragul lui Allah.” Această intenție implică faptul că închinătorul nu postește pentru nimeni altcineva în afară de Allah.

Imamul Jafar Sadiq (a.s.) a spus: *„Postul nu este doar abținerea de la mâncare și băutură. Mai mult decât atât, postul implică protejarea ochilor, urechilor și limbii de toate faptele interzise.”*

Este mai bine ca acei copii pentru care postul nu este obligatoriu să postească înainte de a deveni maturi. În cazul în care nu pot posti întreaga zi, ei ar trebui să postească cât de mult pot. De exemplu, ei pot mânca *sehri* cu părinții lor și să continue postul până la ora 3-4 după-amiaza. Avantajul va fi că, atunci când aceștia vor deveni *baligh*, postul nu va fi foarte dificil pentru ei. Mai mult decât atât, Allah îi va răsplăti pentru postul lor (chiar dacă este incomplet).

Există anumite acțiuni care le sunt interzise persoanelor care postesc:

1. Mâncatul și băutul (indiferent cât de puțin).
2. A vomita în mod intenționat.
3. A inhala fum sau praf în interiorul gâtului.
4. A spune lucruri neadevărate despre Allah, Profetul Său (s.a.w.a.) și Imami (a.s.), etc.

Dacă o persoană este *baligh* dar nu postește în luna Ramadhan-al-Mubarak fără să aibă vreun motiv întemeiat (bătrânețe, boală, călătorie), el săvârșește o faptă interzisă (*haram*). Pentru fiecare zi de post pe care o pierde, el va trebui să postească timp de 60 de zile, *kaffara* pentru o zi de post.

Lecția 22

Daniile *khums* și *zekat*

Islamul este o religie perfectă care abordează toate nevoile omenirii. Legile islamice au fost constituite luând în considerare mai multe aspecte ale societății umane. Acesta este motivul pentru care islamul a introdus daniile *khums* și *zekat*, astfel încât să răspundă nevoilor economice ale societății islamice. Dacă musulmanii ar plăti *khums* și *zekat* în mod regulat și sincer, nu ar mai exista nici măcar un singur musulman care să sufere de lipsuri și sărăcie.

Plata daniei *zekat* este obligatorie pentru următoarele produse:

1. Grâu
2. Orz
3. Curmale
4. Stafide (*kişmiş*)
5. Monede de aur
6. Monede de argint
7. Cămile
8. Vite
9. Capre și oi

Detaliile referitoare la situațiile în care este obligatorie plata daniei *zekat* și cantitatea exactă sunt menționate în *Tauzihul Masa'il*.

Dania *zekat* poate fi cheltuită pentru următoarele lucruri:

Construirea de spitale, școli, licee, moschei, școli religioase (*madressa*), drumuri, poduri, parcuri, instituții agricole, organizarea căsătoriilor pentru oamenii săraci, achitarea datoriilor celor datornici, rezolvarea problemelor financiare ale celor care călătoresc, etc.

De aici ne formăm o idee despre cât de important este rolul pe care-l joacă dania *zekat* în dezvoltarea socială a societății islamice.

Khums

Musulmanii obțin profituri din comerț, din serviciile prestate, din afaceri, etc. După deducerea cheltuielilor anuale (permise), ei sunt obligați să plătească 20% (*khums*) din suma care le rămâne.

Dania *khums* este dreptul Imamului Zaman (a.t.f.s.). În timpul ocultației sale el ne-a

poruncit să ne adresăm celor care sunt *mujtahidin* și să le plătim lor suma *khums*.

O jumătate din dania *khums* este folosită pentru a satisface nevoile celor nevoiași și lipsiți dintre *sadat*. Cealaltă jumătate este utilizată pentru diverse alte scopuri, cum ar fi propagarea islamului, pentru educarea musulmanilor, pentru a satisface nevoile celor care sunt ocupați cu propagarea religiei, pentru publicarea și distribuirea de cărți religioase. Dar, indiferent de scopul pentru care este folosită dania *khums*, este necesar acordul *mujtahid*-ului.

Trebuie să plătim *khums* și să consolidăm cauza islamului. Este responsabilitatea noastră ca să nu permitem slăbirea sau declinul activităților religioase.

Lecția 23

Pelerinajul Hajj și lupta Jihad

Pelerinajul Hajj

Cei cărora Dumnezeu le-a acordat capacitatea, atât fizică, cât și financiară și pot efectua ritualurile pelerinajului *Hajj*, trebuie să efectueze pelerinajul *Hajj* cel puțin o dată în viață, întrucât acest lucru este obligatoriu. În cazul în care un musulman are capacitatea de a efectua pelerinajul *Hajj*, dar nu face acest lucru și moare în această stare, el nu va muri în religia islam.

Pentru a efectua pelerinajul *Hajj*, musulmanul trebuie să realizeze călătoria la Mecca. Din zilele 9-12 ale lunii *Zilhajj*, el trebuie să îndeplinească ritualul (*a'mal*) specific în locurile potrivite. Mai întâi trebuie să efectueze *Umra* înaintea pelerinajului *Hajj*. Înainte de a merge la *Hajj* sau după finalizarea acestuia, el trebuie să viziteze mormintele Profetului (s.a.w.s.), ale lui Janabe Fatima Zahra (s.a.) și ale Imamilor Hasan-e-Mujtaba (a.s.), Zeinul Abidin (a.s.), Muhammad Baqir (a.s.) și Jafar-e-Sadiq (a.s.). Doar prin efectuarea acestei vizite *ziarat*, pelerinajul *Hajj* va deveni complet, așa cum și credința în Profet (s.a.w.s.) și imami (a.s.) este o parte integrantă a credinței în *Tauhid*, iar vizitarea mormintelor Profetului (s.a.w.s.) și ale imamilor (a.s.) este cerința minimă a acestei credințe.

Lupta Jihad

Allah spune în Sura Tauba (9), versetul 111:

„Dumnezeu a cumpărat de la credincioși sufletele și bunurile lor, dându-le în schimb Raiul și astfel ei luptă pe calea lui Allah, omorând și fiind omorâți. Aceasta este o făgăduială întru Adevăr în Tora, Evanghelie și Coran. Cine își ține legământul mai bine decât Dumnezeu? Bucurați-vă de schimbul ce l-ați făcut, căci aceasta este fericirea cea mare.”

Deoarece nu există nici un dușman concret care să lupte împotriva islamului în acest moment, lupta *Jihad* nu este obligatorie în cazul nostru. Dar putem rezista tentației de a păcătui și ne putem îndemna la fapte bune, iar în acest mod, putem învinge armata lui Satan / Șeitan și putem realiza sarcina importantă a luptei *Jihad* cu noi înșine.

Lecția 24

Îndemnarea la bine și interzicerea răului

Amr bil Ma'ruf înseamnă a invita oamenii la ceea ce este bine.

Nahy anil Munkar înseamnă a-i opri pe oameni de la comiterea răului.

Este datoria fiecărui musulman ca atunci când vede pe cineva că face un lucru rău să-l oprească de la continuarea acelei acțiuni. În mod similar, atunci când vede că cineva neglijează un act obligatoriu, el trebuie să-l invite la săvârșirea acelei fapte.

Era o zi foarte fierbinte. Hazrat Ali (a.s.) se întorcea acasă. După ce a ajuns acasă, a auzit o femeie plângând. Imamul a ieșit din casă în dogoarea soarelui și a întrebat-o de ce plânge.

Femeia a răspuns: „O, Stăpânul meu, soțul meu mă necăjește. M-a alungat din casă, vrea să mă bată și în cele din urmă să mă omoare. Te rog să mă ajuți.”

Deși Hazrat Ali (a.s.) era foarte obosit și afară era extrem de cald, el a decis să o ajute pe femeie. El și-a spus: „Voi face *Amr bil Ma'ruf* și *Nahy anil Munkar* și nu mă voi abate niciodată de la aceste acțiuni. Acum trebuie să o ajut pe această femeie și să-l opresc pe soț să facă rele și păcate.”

Imamul a mers acasă la femeie, iar ea stătea la o anumită distanță, astfel încât soțul să nu o poată vedea. Imamul a bătut la ușă. Un tânăr a deschis ușa, iar din privirea de pe fața lui era evident că era foarte furios.

Imamul l-a întrebat pe tânărul soț despre starea lui. Apoi, pe un ton foarte blând, Imamul l-a întrebat: „De ce-ți necăjești soția? De ce ai dat-o afară din casă, când este atât de cald afară? Teme-te de Dumnezeu, ai grijă de soția ta! Dacă ești nemulțumit de ea din cauza neascultării ei, iart-o!”

Soțul nu l-a recunoscut pe Hazrat Ali (a.s.) și i-a zis pe un ton arogant: „Nu e treaba ta. Este chestiunea mea personală. O voi uide pe această femeie.”

Hazrat Ali (a.s.) a auzit cuvintele sale și repeta **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**.

Când tânărul a văzut-o pe soție, s-a repezit la ea să o lovească. Dar Imamul (a.s.) a intervenit. Imamul l-a îndemnat din nou și a încercat să-i insuflă în inimă teama de Allah. Dar acest lucru nu a avut nici un efect asupra tânărului. El a rămas neclintit și nu și-a schimbat atitudinea.

Când Imamul a văzut acest lucru, el și-a schimbat tonul și l-a avertizat pe tânăr: „Până acum am încercat să-ți explic în mod frumos, dar văd că grosolănia și mânia ta continuă să crească.”

Apoi, Imamul i-a spus cu hotărâre: „Teme-te de Dumnezeu! Poartă-te frumos cu soția ta! Nu lăsa așa o biată femeie.”

În acel moment s-au adunat acolo mai mulți trecători care l-au recunoscut pe Imam și au început să-l salute:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ

Când tânărul și-a dat seama că se afla în fața lui Hazrat Ali (a.s.) a fost surprins. I-a fost foarte rușine de comportamentul său arogant și și-a cerut imediat iertare de la Imam.

Imamul Ali (a.s.) s-a întors înspre femeie și i-a spus: „Du-te acasă! Respectă-ți soțul! Nu-l înfuria. Ascultă de el și fii-i mereu supusă.”

Prin *Amr bil Ma'ruf* și *Nahy Anil Munkar* o familie a fost salvată de la destrămare.

Lecția 25

Tawalla și Tabarra

Tawalla înseamnă a-L iubi pe Allah, pe Nobilul Profet (s.a.w.a.) și pe cei din Ahle Beyt (a.s.) și a-i ajuta pe adepții (șiiții) lor. Musulmanul trebuie să-i iubească mereu pe aceștia din adâncul inimii lui.

Tabarra înseamnă a-i disprețui pe dușmanii lui Allah, ai Profetului (s.a.w.a.) și ai celor din Ahle Beyt (a.s.) și a nu avea nici măcar o iotă de dragoste pentru ei în suflet.

Lecția 26

Iubirea față de orfani

Imamul Ali (a.s.) era foarte bun cu copiii, în special cu orfanii. Ori de câte ori vedea un orfan plângând, el înceta orice ar fi făcut, se apleca și îl saluta pe copil, îi ștergea lacrimile, îi pune mâna pe umăr și-i spunea: „Copilul meu, de ce plângi? Te-a necăjit cineva? Vino, lasă-mă să te iau acasă la mine.”

Ali (a.s.) lua copilul acasă și se purta cu el mai bine decât orice tată. El îi aducea copilului dulciuri, pâine și miere și-l hrănea în gură el însuși. Imamul Ali (a.s.) obișnuia să le spună ucenicilor săi să-i iubească și să fie buni cu orfanii martirilor uciși pe calea lui Allah. „Ei și-au pierdut tații iubitori”, spunea el. „Așadar, bucurați-i și purtați-le de grijă la fel ca un tată.”

„Tații lor au fost martirizați în *jihad* pentru islam și ei au drepturi asupra voastră. Faceți ca sufletele lor să fie mulțumite de voi prin faptul că-i bucurați și le purtați de grijă copiilor lor.”

Imamul Ali (a.s.) a fost întotdeauna grijuliu cu orfanii, în special cu cei ai martirilor. El obișnuia să-i viziteze, să stea, să vorbească și să se joace cu ei. El avea grijă de educația și de creșterea lor. El se străduia să le rezolve problemele și întotdeauna le-a oferit îndrumare și sfaturi. El le aducea daruri și, dacă erau săraci, le asigura cele necesare traiului având grijă de cheltuielile lor, respectându-i în același timp.

Imamul Ali (a.s.) a fost atât de bun cu orfanii și a pus atât de mult accent pe acest lucru în învățăturile sale, încât unul dintre ucenicii lui a spus: „Ce mi-aș fi dorit să fi fost și eu un copil orfan, ca să am parte de o asemenea bunătate și dragoste de la Imamul Ali (a.s.).”

<i>„Iubiți-i pe orfani și fiți buni cu ei!”</i>
--

Întrebări și exerciții:

1. Ce le-a spus Imamul Ali (a.s.) ucenicilor săi despre copii, în special despre orfani?
2. Ce au spus ucenicii Imamului Ali (a.s.) despre modul în care acesta se purta cu orfanii?
3. Ce făcea Imamul Ali (a.s.) când vedea un copil orfan?

Completați propozițiile următoare:

1. Imamul Ali (a.s.) era foarte bun cu
2. Imamul Ali (a.s.) se apleca și-i pe copii.
3. El îi lua acasă și se purta cu ei mai bine decât
4. Imamul Ali (a.s.) le spunea mereu ucenicilor săi să-i iubească și să fie buni cu.....

Lecția 27

Musafirii Imamului Hasan (a.s.)

Imamul Hasan (a.s.) era prietenul săracilor și era bun cu ei. Într-o zi, când mergea pe drum, el a văzut niște oameni săraci șezând pe pământ și mâncându-și hrana, care era câteva bucăți de pâine uscată.

Când l-au văzut, ei l-au rugat: „Poftiți! Alăturați-ne! Măncați împreună cu noi! Nu vă sfiți!”

Imamul Hasan (a.s.) s-a dat jos de pe cal și s-a așezat să mănânce cu ei pe pământ.

„O, fraților!” a spus el după un timp. „Eu am acceptat invitația voastră. Acum vă rog frumos să fiți oaspeții mei și să veniți la mine acasă.”

Ei au acceptat invitația sa și Imamul Hasan (a.s.) a plecat acasă. „Am musafiri foarte importanți” le-a spus slujitorilor din casă. „Oferiți-le cele mai alese bucate!”

Oaspeții au venit acasă la el și Imamul Hasan (a.s.) i-a servit cu mult respect, iar ei s-au bucurat foarte tare.

Imamul Hasan (a.s.) a fost foarte bun cu săracii. El obișnuia să-i ajute. De mai multe ori pe parcursul vieții sale el și-a donat jumătate din toată averea sa săracilor.

<i>„Imamul Hasan (a.s.) a fost prietenul săracilor și era foarte bun cu ei.”</i>

Întrebări:

1. Cine erau musafirii Imamului Hasan (a.s.)?
2. Ce fel de mâncare le-a servit Imamul Hasan (a.s.)?
3. Cum s-a purtat Imamul Hasan (a.s.) cu săracii și cu nevoiașii?
4. Cum vă purtați voi cu săracii și cu nevoiașii?
5. Ce putem învăța din această lecție?
6. Cum îl urmăm noi pe Imamul Hasan (a.s.)?
7. Nu este oare de datoria noastră să protejăm drepturile ignorate ale săracilor?
8. Cum le protejăm drepturile?

Completați propozițiile:

1. Imamul Hasan (a.s.) era.....cu săracii.
2. Imamul Hasan (a.s.) s-a dat jos de pe și s-a așezat lângă ei pe
3. El le-a spus slujitorilor din casă: „Am..... Oferiți-le cele mai alese.....”
4. Imamul Hasan (a.s.) i-a servit cu.....

Lecția 28

Copilul care face fapte bune

Ahmad este un băiat foarte bun.

El nu deranjează pe nimeni și este un prieten pentru frații și surorile lui și este bun cu ei.

El o ajută pe sora lui Zainab, care este în clasa întâi, să-și învețe bine lecțiile.

În timpul său liber, el își ajută colegii să se pregătească pentru lecții.

Ahmad este bun și blând cu toți copiii. El își dorește din inimă ca toți să-și învețe bine lecțiile.

Dacă unul dintre prietenii săi are nevoie de stilou sau hârtie, Ahmad îi dă.

Pentru că Ahmad este un băiat bun care face fapte bune, toată lumea îl place și el este apreciat și respectat de toți.

Mai presus de toate, și Allah îl iubește și îi va da o răsplată frumoasă. Allah îi iubește pe cei care fac fapte bune și în Sfântul Coran, El ne spune:

„Căci Dumnezeu îi iubește pe făptuitorii de bine.” – Sura Al-Baqarah (2): Versetul 195

Întrebări:

1. De ce toată lumea îl place pe Ahmad?
2. Allah îl iubește pe Ahmad?
3. Când Allah iubește pe cineva, ce face El?
4. Ce trebuie să facem dacă vrem ca oamenii să ne placă?
5. Ce ne spune Allah în Sfântul Coran despre cei care fac fapte bune?
6. Cum îi ajutați voi pe mamele și pe tații voștri?

Completați următoarele propoziții:

1. Ahmad este pentru sora lui și este cu ea.
2. El pe sora lui să-și învețe bine lecțiile.

3. Pentru că Ahmad este un băiat care , toți îl
4. Mai presus de toate, Allah îl și-i va da
5. Allah ne spune în Sfântul Coran

Lecția 29

Să fim buni cu animalele

Într-o zi, în timp ce Imamul Hasan (a.s.) mânca, a venit un câine și s-a așezat în fața lui, uitându-se la el. Imamul Hasan (a.s.) a luat o îmbucătură de mâncare în gură și apoi i-a aruncat niște mâncare câinelui. Câinele a mâncat-o, a dat din coadă în semn de mulțumire, a lătrat și și-a ridicat capul să se uite din nou la Imamul Hasan (a.s.)

Imamul Hasan (a.s.) i-a aruncat o altă bucată de mâncare câinelui. Un om care trecea pe acolo a venit și a spus: „Nu e bine că acest câine stă în fața dumneavoastră și nu vă lasă să mâncați liniștiți. Cu permisiunea dumneavoastră, îl voi bate și-l voi alunga.”

„Nu, nu, nu faceți asta!”, i-a spus Imamul Hasan (a.s.).

„Allah a creat acest animal și-l iubește. Îi este foame și mi-e rușine față de Allah să mănânc hrana Sa și binecuvântările Sale fără să-i dau nimic acestei creaturi care este creația Sa. La urma urmelor, îi este foame și se uită la mine.”

Întrebări:

1. Cum a dat de mâncare câinelui Imamul Hasan (a.s.)?
2. Voi ați dat vreodată de mâncare animalelor?
3. Cum a mulțumit acel câine?
4. De ce a vrut acel om să alunge câinele?

Lecția 30

Copilul care nu deranjează pe nimeni

Hamid este un băiat foarte bun. El nu deranjează pe nimeni. El nu aruncă cu pietre în ușile sau în ferestrele oamenilor. El nu desenează și nu scrie pe uși sau pe pereți.

Hamid știe că a-i deranja pe oameni este un lucru rău și un păcat. El știe că a provoca suferință cuiva este un păcat, iar atât timp cât acesta nu este corectat și victima nu este mulțumită, Allah nu-l va ierta. Când se joacă, Hamid are grijă să nu-și deranjeze vecinii și să nu-i supere cu mult zgomot, nici să le deranjeze liniștea și somnul. Hamid știe că lui Allah nu-i plac cei care-și deranjează vecinii. Pentru că Hamid este un băiat atât de grijuliu și nu deranjează pe nimeni, toată lumea îl place, iar Allah îl iubește, de asemenea.

Nobilul Profet Muhammad (s.a.w.a.) ne-a spus:

<i>„Cine-și deranjează vecinii nu va merge în rai.”</i>
--

Întrebări:

1. Ce ne-a spus Nobilul Profet Muhammad (s.a.w.a.) despre vecini?
2. Când Hamid se joacă, cum are el grijă să nu-și deranjeze vecinii?
3. Ce anume are grijă Hamid să nu facă?
4. De ce îl iubește Allah pe Hamid?

Completați propozițiile:

- a. Hamid știe că a-i deranja pe oameni este și
- b. El știe că a provoca este un păcat.
- c. Atât timp cât acest păcat nu este corectat și victima nu este Allah nu-l va.....
- d. Pentru că Hamid este un băiat , Allah îl iubește.

Lecția 31

A căuta să fim pe placul lui Allah fiind generoși

Unul dintre primii companioni ai Profetului (s.a.w.a) era grav bolnav. Imamul Husein (a.s.) a mers să-l viziteze. El a văzut că persoana respectivă era extrem de îngrijorată. El suspina și gemea.

Imamul Husein (a.s.) s-a întristat foarte tare. „*Frate...*” a spus el, „*De ce ești atât de supărat? Spune-mi ca să fac ceva.*”

„Am datorii” a spus bolnavul „și nu am cu ce să-mi plătesc datoriile. Mi-e teamă că voi muri înainte să-mi plătesc datoriile.”

„*Frate scump*” i-a spus Imamul Husein (a.s.). „*Nu fi supărat. Mă voi pune garant pentru toate datoriile tale.*”

„O”, a spus musulmanul bolnav. „Nu vreau să fiu dator când mor și mi-e teamă că voi muri înainte ca tu să-mi poți plăti datoriile.”

„*Nu fi îngrijorat*” i-a spus Imamul Husein (a.s.). „*Am credința că pot să-ți plătesc toate datoriile înainte să te stingi.*”

Imamul Husein (a.s.) a plecat și a mers imediat să-și ia banii și a plătit toate datoriile celui om. După ce le-a plătit pe toate, el s-a dus să-l anunțe pe bolnav, iar acest lucru l-a bucurat foarte tare pe acesta. Și Allah a fost foarte mulțumit de bunătatea și generozitatea sa.

Nobilul nostru Profet (s.a.w.a.) ne-a spus:

„*Oricine bucură un credincios, pe mine m-a bucurat și oricine mă bucură pe mine, pe Allah îl bucură.*”

Gândiți-vă și răspundeți:

1. Când unul dintre prietenii voștri este bolnav, vă duceți să-l vizitați?
2. Ce l-a întrebat Imamul Husein (a.s.) pe musulmanul bolnav? Care a fost răspunsul acestuia?
3. Aveți datorii față de cineva? Nu credeți că trebuie să vi le plătiți cât mai repede posibil?

4. Cum a vindecat Imamul Husein (a.s.) nefericirea bărbatului?
5. Voi ați bucurat vreun musulman astăzi? Cum?
6. Ce ne-a spus Nobilul nostru Profet (s.a.w.a.) despre a-l face fericit pe un credincios?

Lecția 32

A cere voie

Profetul nostru Muhammad (s.a.w.a.) și companionii săi stăteau într-o zi de vorbă. Cineva a intrat fără să ceară voie și fără să salute. „De ce nu ai spus *As-Salamu Alaykum*?” a întrebat Nobilul Profet (s.a.w.a.). „De ce nu ai cerut permisiunea de a intra?!” „Întoarce-te, cere voie și salută-ne cu *As-Salamu Alaykum* înainte de a intra!”

Cu privire la salut, Nobilul Profet (s.a.w.a.) ne-a spus:

„O, musulmani, nu veți intra în Rai dacă nu sunteți politicoși unul cu altul și dacă nu spuneți As-Salamu Alaykum cu căldură atunci când vă întâlniți.”

„Să spuneți întotdeauna As-Salamu Alaykum cu voce tare și să răspundeți în același fel.”

„Dumnezeu îl iubește cel mai mult pe cel care spune As-Salamu Alaykum primul și lui îi dă o răsplată și o binecuvântare mai mare.”

„Prima dată să spuneți As-Salamu Alaykum și abia apoi să spuneți ce aveți de spus.”

Știți cum îl cheamă?

Poate că el este unul dintre prietenii voștri. El se străduiește foarte mult să învețe manierele islamice și să le pună în practică. El îi salută călduros pe ceilalți spunând: *As-Salamu Alaykum* și răspunde zâmbind la salut oricui îl salută. De fiecare dată când se întâlnește cu vreun prieten, el se bucură și, cu un zâmbet, dă mâna cu el, spune *As-Salamu Alaykum*, iar când este întrebat ce face spune „Alhamdulillah, sunt bine.” El intră în casă, își salută părinții și pe toți cei din casă cu *As-Salamu Alaykum* și spune la revedere de fiecare dată când iese. El mulțumește oricui este amabil cu el și dacă poate, răsplătește bunăvoința acelei persoane cu bunătate.

Ori de câte ori intră într-o adunare, el spune *As-Salamu Alaykum* cu voce clară și stă acolo unde este potrivit să se așeze. El niciodată nu pune degetele în nas în fața cuiva, nici nu scuipă, nici nu-și întinde picioarele. El nu întrerupe pe nimeni și niciodată nu vorbește prea mult. El nu se supără fără motiv și întotdeauna vorbește frumos și politicos. Când strănută, își acoperă gura și nasul, iar după aceea spune: „Alhamdulillah”. Îl cunoașteți pe acest băiat? Știți cum îl cheamă? Numele lui este Nasir. Comportamentul său este foarte frumos și Allah îl iubește pentru asta și îi

va da o răsplată frumoasă. Oamenii buni, de asemenea, îl plac și-l respectă. Vouă vă place de el?

Lecția 33

Adevăratul šiit

Imamul Muhammad al-Baqir (a.s.) i-a spus odată unuia dintre discipolii săi:

„O, Jabir, nu este suficient că o persoană spune: «Eu sunt šiit și-i iubesc pe Profet (s.a.w.a.), pe familia Profetului și pe imami (a.s.)». Pe Allah, šiit este cel care este cu totul evlavios și ascultător de poruncile lui Allah. Nimeni altcineva nu este šiit, indiferent cât de mult spune că-l iubește pe Ali (a.s.) și indiferent cum se autointitulează.”

„O, Jabir, šiitii noștri se cunosc după aceste semne:

- (a) *Ei sunt sinceri, de încredere și loiali;*
- (b) *Ei își amintesc mereu de Allah;*
- (c) *Ei efectuează rugăciunile, respectă posturile și recită Coranul;*
- (d) *Ei se poartă frumos cu părinții lor;*
- (e) *Ei își ajută vecinii, au grijă de orfani și nu vorbesc decât de bine despre oameni;*
- (f) *Ei merită încrederea și nădejdea oamenilor.”*

Jabir asculta atent. Când Imamul (a.s.) a terminat, el a spus: „O, descendent al Profetului (s.a.w.a.), sunt foarte puțini musulmani care au aceste calități.”

Imamul (a.s.) i-a răspuns:

„Ferească Dumnezeu să-ți imaginezi că este suficient doar a pretinde că ne iubiți pentru a fi šiiti. Nicidecum. Pretenția unei persoane care spune: «Eu îl iubesc pe Ali (a.s.)», dar nu urmează acțiunile Profetului (s.a.w.a.), nu va fi de nici un folos.”

„O, Jabir, prietenii noștri și šiitii adevărați sunt ascultători de poruncile lui Allah, iar oricine este neascultător de Dumnezeu este dușmanul nostru.” „O, Jabir, întotdeauna să fii pios și virtuos și să faci fapte bune, ca să te bucuri de binecuvântarea Paradisului. Să știi că cei mai buni și mai demni de respect înaintea lui Dumnezeu sunt cei evlavioși și virtuoși.”

Întrebări

1. Ce fel de persoană este šiitul?
2. Pentru a fi šiiti, este suficient doar a pretinde că-l iubim pe Ali (a.s.)?
3. Cine sunt cei mai buni și mai demni de respect înaintea lui Dumnezeu?
4. Ce trebuie să facem pentru a deveni ființe umane desăvârșite și pentru a ne bucura de binecuvântările Paradisului?
5. Care dintre semnele unui šiit se regăsesc la voi? Care dintre aceste semne nu se regăsesc la voi?

Lecția 34

Treburile casnice

Mahmud a scris următoarea compunere:

„Mă numesc Mahmud. Eu am două surori: Zeinab și Fatima. Amândouă merg la școală. În total, suntem șase persoane în familia noastră și ne-am împărțit treburile casnice între noi. Tata face cumpărăturile și celelalte treburi din afara casei. Eu îl ajut pe tata. Cumpăr pâine, lapte, legume și fructe.

Surorile mele o ajută pe mama cu treburile casnice și mențin casa curată și ordonată. Fatima face unele treburi, iar Zeinab altele.

Acasă la noi, fiecare are de făcut anumite treburi. Cu toții ne cunoaștem îndatoririle noastre și le ducem la bun sfârșit și nu se întâmplă des să trebuiască să ni se amintească de ele. În aceste treburi, cu toții ne ajutăm unul pe altul. Numai frățiorul meu mai mic, Reza, nu are nimic de făcut, pentru că are doar zece luni. Mama spune că singura lui treabă este să plângă, să bea lapte, să doarmă și să râdă. Ea spune că-i vom găsi ceva de făcut când va fi mai mare.

Tatăl meu are convingerea că fiecare membru al familiei trebuie să accepte unele responsabilități și să le îndeplinească în mod regulat, pentru că treburile casnice reprezintă un mod de a învăța prin practică. El crede că o persoană care nu muncește nu învață nimic.

Tatăl meu ne spune că Profetul (s.a.w.a.) a spus:

„Lui Allah nu-i plac oamenii care-și pun responsabilitățile pe umerii altora și nu le va împărți din bunătatea Sa. Un bun musulman este cel care este de ajutor în casă.”

În afară de a ne îndeplini propriile sarcini, ne ajutăm și între noi. Într-o zi am venit acasă și l-am găsit pe tata măturând prin curte. „Tată!”, l-am întrebat: „De ce mături?” Tata mi-a răspuns: „Nu vezi că mama ta este foarte ocupată? Trebuie să o ajutăm. Noi suntem devotați Imamului Ali (a.s.) și trebuie să-l urmărim pe el. Imamul Ali (a.s.) obișnuia întotdeauna să-și ajute soția în treburile casnice și, uneori, mătura casa și el.”

Într-adevăr, pot să spun cu mâna pe inimă că nu avem certuri în casă. Dacă vreodată se întâmplă să am vreo neînțelegere cu surorile mele, fie o rezolvăm cu un zâmbet, fie ne ducem la mama să o rezolve, sau așteptăm până când vine tata acasă și unul dintre ei o rezolvă întotdeauna. Când

tata vine acasă de la serviciu, se așază și vorbește cu noi despre lecțiile noastre. El deschide manualele noastre școlare și ne îndrumă.

Mai târziu, când suntem toți liberi, mergem la mica bibliotecă pe care o avem și studiem cărțile pe care ni le-a cumpărat tata. Tata studiază una din cărțile sale și chiar și micul Reza merge cu noi la bibliotecă, dar în loc să citească o carte, el uneori dezmembrează cartea pe care o citește mama. Îi mulțumesc lui Allah pentru că am astfel de părinți și surori bune și încerc cât de mult pot să fac ceea ce se așteaptă de la mine și să ajut mai mult în treburile casnice.”

Mahmud a predat eseul său profesorului de limba engleză. Când l-a primit înapoi, a văzut că profesorul scrisese pe el: „Mahmud, ai scris clar și bine. Acesta este cel mai bun eseu și ai primit nota maximă. Mi-a plăcut să-ți citesc eseul și-I mulțumesc Atotputernicului Allah că am un elev atât de bun. Trebuie să-I fii recunoscător Atotputernicului Allah pentru că ai părinți atât de înțelecători. Ce bine ar fi dacă în toate familiile oamenii s-ar ajuta unii pe alții și ar conlucra în modul în care o faceți voi și dacă toți băieții ar fi amabili și de ajutor așa cum ești tu. Bravo!”

Întrebări:

1. Ce ne-a spus Profetul (s.a.w.a.) despre munca și ajutorul în treburile casei?
2. Ce a spus el despre aruncarea responsabilităților pe umerii altora?
3. Voi mai mult îi ajutați pe ceilalți sau mai degrabă sunteți ajutați de ei?
4. Voi vă certați cu frații și surorile voastre? Cum vă împăcați și cum rezolvați conflictele?
5. În familia voastră treburile casnice sunt împărțite? Care este responsabilitatea voastră?
6. Voi aveți o bibliotecă acasă? Cine face rost de cărți?
7. Ce a scris profesorul despre eseul lui Mahmud? De ce i-a spus să-I fie recunoscător Atotputernicului Allah?

Lecția 35

Regulile postului

Unul dintre cele mai importante acte de adorare ale islamului este respectarea postului (*sawm*). Dumnezeu îi iubește pe cei care țin post și le va da o mare răsplată.

A ține post înseamnă abținerea de la mâncare, băutură și de la alte lucruri. În luna Ramadhan, musulmanii țin post în fiecare zi, de dimineață până la apusul soarelui, când mănâncă din nou. Prima masă pe care o mâncăm seara după postul din fiecare zi se numește *iftar*.

Când ținem post (*sawm*) trebuie în primul rând să avem intenția (*niyyah*) de a posti. Acest lucru înseamnă că ne vom hotărî să respectăm postul, în ascultare de porunca lui Allah.

Allah a făcut ca ținerea postului să fie un act obligatoriu (*wajib*) pentru musulmani, astfel încât:

- ♦ să ne amintim de Allah;
- ♦ să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine;
- ♦ să învățăm să ne controlăm poftele;
- ♦ să ne amintim de Viața de Apoi; să ne pregătim să facem fapte bune;
- ♦ să adunăm fapte bune pentru viața noastră viitoare;
- ♦ să experimentăm ce înseamnă foamea și setea și să ne amintim astfel de cei săraci, să empatizăm cu ei și să-i ajutăm; să devenim mai sănătoși;
- ♦ să ne îndreptăm spre scopul dorit de desăvârșire.

Imamul Jafar al-Sadiq (a.s.) a spus:

„O persoană care se abține doar de la mâncare și băutură nu va fi întotdeauna considerată ca ținând post (sawm).”

Acest lucru înseamnă că atunci când ținem post, urechile, ochii, limba noastră, etc., trebuie de asemenea, să țină post și să nu comită sau să nu participe la nici un păcat. Numai atunci va fi acceptat postul nostru de către Atotputernicul Allah.

Când ținem post trebuie să ne comportăm mai frumos decât în alte zile. Trebuie să ne înfrânăm limba de la vorbirea deșartă și inutilă. Trebuie să nu mințim, să nu ne batem joc și să nu râdem

de nimeni. Să nu ne certăm și să nu ne luăm la harță. Să nu dăm drumul invidiei sau geloziei. Să ne abținem de la a-i vorbi de rău pe alții și de a le scormoni greșelile. Să fim mai drăguți și mai amabili ca de obicei cu oamenii și să le facem viața mai ușoară și mai frumoasă.

- ♦ În cazul tinerilor, adică al băieților și fetelor care sunt *baligh* (maturi din punct de vedere religios), este obligatoriu (*wajib*) să respecte postul pe tot parcursul lunii Ramadan, dacă nu le este dăunător.
- ♦ Copiii mănâncă un pic cu familiile lor cu puțin înainte de a începe postul și apoi nu mănâncă nimic până la prânz, sau atât timp cât pot. În acest fel, ei primesc din răsplata postului împreună cu restul familiei.
- ♦ Persoanele care mănâncă atunci când ar trebui să țină post comit un păcat. Ele trebuie să postească un număr egal de zile cu cele în care nu au ținut post (fără să fi avut nici un motiv islamic corespunzător); iar în plus, ei trebuie să postească încă 60 de zile sau să hrănească 60 de persoane sărace pentru fiecare zi în care nu au ținut post.
- ♦ A invita un oaspete la *iftar* este una dintre faptele cele mai bune care pot fi săvârșite în luna Ramadhan. Profetul (s.a.w.a.) ne-a spus:

„Păcatele celui care invită la iftar o persoană care postește vor fi iertate și Allah Atotputernicul îi va dărui bunătate și binecuvântări.”

Unii dintre companionii Profetului (s.a.w.a.) i-au spus: „O, Trimis al lui Allah, noi nu putem face acest lucru.”, iar Profetul (s.a.w.a.) le-a răspuns: „Dacă nu puteți, atunci hrăniți pe cineva care postește măcar cu o jumătate de curmală, sau oferiți-i un pahar cu apă.”

Întrebări

- 1) Care este scopul postului?
- 2) Care trebuie să fie intenția (*niyyah*) noastră când dorim să postim?
- 3) Pentru ce fel de fapte ne pregătim prin post?
- 4) De ce postul ne face să ne gândim la cei săraci și înfomețați? Ce ne învață să facem?
- 5) De la ce lucruri trebuie să se abținem pentru a ține post în mod corect?
- 6) În cazul în care o persoană își întrerupe postul fără să aibă vreun motiv islamic, sau nu ține post atunci când ar trebui să țină, cum poate să compenseze acest mare păcat?
- 7) Cum ne eliberează postul de poftele noastre?
- 8) În ce anotimp cade luna Ramadhan în acest an? Câți ani veți avea atunci? Va fi *wajib* pentru voi să postiți? Voi până acum câte zile ați postit deja? Voi v-ați controlat comportamentul pentru a posti în mod corect?

Lecția 36

Curățenia și îngrijirea mediului

Vara trecută am fost în oraș la unchiul meu. Când am ajuns, am fost uimit de curățenia pe care am găsit-o acolo. I-am spus vărului meu: „Ce s-a întâmplat? Orașul tău s-a schimbat foarte mult.” „Da”, a mi-a răspuns el.

„Ai dreptate, orașul s-a schimbat. Se împlinesc aproape trei ani de când ai fost ultima dată aici și la vremea respectivă orașul nostru se afla într-o stare jalnică, toate străzile erau murdare și pline de gunoaie. Dar de atunci, orașul nostru s-a schimbat într-adevăr. Acum trei ani a venit în satul nostru un *a'lim* (savant religios) și a început să ne învețe. I-au trebuit câteva luni pentru a se stabili și apoi le-a ținut oamenilor o prelegere referitoare la condițiile din oraș. El a spus cam așa:

«Oameni buni, islamul este religia curățeniei. Curățenia este o parte din religia noastră. Corpul și hainele, casa și strada, baia publică și moscheea, toate acestea trebuie să fie curate. Frați și surori, trebuie oare ca mediul în care trăiți să fie atât de murdar? Nu știți că Profetul nostru (s.a.w.a.) ne-a spus să nu lăsăm gunoiul și resturile menajere în fața ușii, deoarece acesta este locul unde se ascund creaturi mici (microbi) care nu pot fi văzute, dar sunt dăunătoare !?»

Apoi el a spus: «De ce murdăriți străzile și șanțurile de scurgere ale apei? Aerul murdar și apa murdară provoacă boli. Aerul și apa aparțin tuturor. Fiecare dintre voi are dreptul de a beneficia de ele și de a trăi sănătos. Nimeni nu are dreptul de a polua aerul sau apa. A polua aerul sau apa, care sunt bunuri publice, este o nedreptate foarte mare, iar lui Allah nu-i plac cei nedrepti și îi va pedepsi.»

El a continuat: «Dragi cetățeni, am un program de salubritate a orașului. Ajutați-mă să facem din orașul nostru un oraș curat, îngrijit și frumos!»

Apoi vărul meu a continuat: „Oamenii din oraș au acceptat propunerea lui și i-au promis sprijinul și cooperarea lor. Drept urmare, a doua zi am ieșit cu toții afară, urmându-l pe *a'lim* și am început activitatea de curățare și de îngrijire a străzilor. Când am terminat, *a'lim*-ul ne-a mulțumit și noi i-am mulțumit la rândul nostru pentru îndrumarea lui.

Și din acea zi, toată lumea a promis să nu mai arunce gunoiul și murdăria pe stradă, ci să o ducă într-un loc special amenajat în afara orașului și să o acopere cu pământ, pentru a o folosi după câteva luni ca îngrășământ.

Într-o altă seară *a'lim*-ul ne-a vorbit despre copaci. El ne-a spus: «Știți că plantarea arborilor este foarte importantă și foarte recomandată în islam? Copacii purifică aerul și dau roade, creează umbră și au multe alte beneficii. Profetul (s.a.w.a.) a spus: „*Dacă aveți un puiet în mână și sunteți pregătiți să-l plantați și vă dați seama că v-a venit timpul să muriți, să continuați să-l plantați, pentru că Allah iubește cultivarea pământului și plantarea copacilor.*” Profetul (s.a.w.a.) a mai spus: „*Atunci când o persoană plantează un copac care dă roade, el va fi răsplătit pentru fiecare fruct în parte*”.»

A'lim-ul a continuat: «Știți cu toții cât de greu au muncit pământul Imamul Ali (a.s.) și ceilalți Imami, lucrând în agricultură și plantând copaci. Prin urmare, am o idee: am putea sădi copaci pe marginea râului din oraș. Astfel, am înfrumuseța cu adevărat orașul nostru. Dacă promiteți să cooperați, vom începe de mâine.»

Toată lumea și-a dat consimțământul și unii oameni buni au donat chiar niște puieti. A doua zi de dimineață, am început lucrul și cu zel și veselie oamenii din oraș au sădit puietii pe marginea râului. Când ne-am terminat treaba, *a'lim*-ul a sfătuit pe fiecare, în special pe copii, să aibă grijă de copaci și să-i protejeze. El a spus: «Acești copaci vă aparțin vouă tuturor. Nimeni nu are dreptul să-i strice. Aveți grijă ca nimeni să nu se le rupă ramurile și fiți atenți să nu fie deteriorați de animale.»

Vărul meu a adăugat: „De atunci, pentru că știm că Profetul (s.a.w.a.) iubește plantarea copacilor, am plantat copaci peste tot. Oriunde era un loc gol, am plantat un copac. Iar rezultatul, după cum poți vedea, este că orașul nostru este plin de copaci verzi și de pomi fructiferi.

„Și asta nu e tot. Cu ajutorul îndrumării *a'lim*-ului și a cooperării totale a oamenilor din oraș, acum avem o baie publică curată, o moschee frumoasă, o bibliotecă și un spital și toți copiii din oraș sunt curați, sănătoși și mai bine educați.”

Când vărul meu a terminat, i-am spus: „Îl felicit pe *a'lim* și vă felicit pe voi toți. Mi-aș dori ca toată lumea să învețe o lecție de la oamenii din acest oraș, pentru îmbunătățirea vieții în conformitate cu standardele islamice.”

Întrebări

1. Ce faceți voi cu deșeurile menajere? Unde le aruncați? Există oare o modalitate mai bună de a scăpa de ele?
2. Ce le spuneți celor care aruncă gunoi pe stradă? Ce *hadith* al Profetului (s.a.w.a.) le puteți menționa?
3. Cum vă puteți păstra strada curată și cartierul îngrijit?
4. Vă puteți gândi la o modalitate de a vă păstra sala de clasă curată și ordonată?

5. Ce ne-a spus profetul Muhammed (s.a.w.a.) despre plantarea copacilor?
6. Cum protejați voi copacii de pe spațiul public?

Lecția 37

Bunele maniere islamice

Salutul

Islamul le poruncește musulmanilor să mențină între ei înțelegerea, fraternitatea, dragostea, să întrebe despre sănătatea celui alt, să se ajute unul pe altul și să elimine toate răutățile dintre ei. Vom explica ce învață legea islamică (*șari'ah*) despre bunele maniere, despre cum să ne salutăm unul pe altul și cum să creăm dragoste și fraternitate între noi. Cine-i salută pe semenii săi renunță la propria mândrie (mândria este un defect care conduce în iad). Cine răspunde la salut îl respectă pe celălalt și-l consideră pe acesta mai bun decât pe el însuși, iar ambii vor avea o răsplată mare.

Profetul nostru (s.a.w.a.) a explicat:

„Nu există nici un dar mai bun pe care poate să-l ofere un musulman fratelui său decât cuvinte înțelepte care-l vor călăuzi mai bine și-l vor opri de la rătăcire.”

Trebuie să cultivăm obiceiul de a ne saluta reciproc, de a da mâna (în mod islamic) și de a întreba de sănătatea celui alt, așa cum a spus Profetul nostru (s.a.w.a.):

„Cel care ia inițiativa de a saluta este mai bun în ochii lui Dumnezeu și al Profetului Său (s.a.w.a.).”

Potrivit unei alte tradiții, Profetul nostru (s.a.w.a.) i-a învățat pe companionii săi să posede următoarele șapte calități:

- (1) Să-i viziteze pe bolnavi.
- (2) Să participe la înmormântări (*Tașiy al-Janazah*).
- (3) Să accepte cuvântul celui care jură.
- (4) Să se roage pentru cel care strănută.
- (5) Să-i salveze și să-i ajute pe cei asupriți.
- (6) Să-i salute pe toți cei cu care se întâlnește.
- (7) Să accepte invitațiile (cu excepția celor care sunt *haram*).

O altă tradiție spune că Nobilul nostru Profet (s.a.w.a.) a afirmat că în Paradis există case transparente care vor fi oferite acelor dintre adepții săi care posedă următoarele calități:

- (i) Cei care le vorbesc oamenilor cu respect.
- (ii) Cei care le oferă oamenilor mâncare.
- (iii) Cei care salută (*salam*) cu glas tare.

(iv) Cei care se trezesc în mijlocul nopții să se roage lui Allah când toți dorm.

Apoi, el a adăugat că salutul cu voce tare a fost recomandat pentru ca musulmanul să nu devină zgârcit în a-l saluta pe fratele său musulman.

Cel de-al șaselea Imam al nostru, Imamul Jafar Sadiq (a.s.) a afirmat următoarele:

„Unul dintre semnele smereniei musulmanului este că el salută cu voce tare pe toată lumea cu care se întâlnește.”

Nobilul nostru Profet (s.a.w.a.) a mai spus:

„Să nu răspundeți unei persoane care vorbește cu voi fără ca mai întâi să vă salute.”

„Dacă cineva vine la voi fără să vă salute, să nu-l primiți frumos până ce nu salută.”

„Cel mai zgârcit dintre toți este cel care nu-i salută pe ceilalți și cel mai leneș dintre toți este cel care nu poate căuta sau nu imploră ajutorul lui Allah.”

„Cel care părăsește salutând un grup de oameni, va fi inclus printre ei în ceea ce privește răsplata dacă cei care rămân în urmă vorbesc lucruri bune, iar în cazul în care vorbesc de rău, el nu va fi inclus printre ei.”

Am explicat tradițiile Nobilului nostru Profet (s.a.w.a.) și ale Imamului Ja'far Sadiq (a.s.) în ceea ce privește beneficiile salutului.

Acum să vedem ce spune Allah în Sfântul Coran:

„Când sunteți salutați, dați un salut și mai bun, ori cel puțin, răspundeți.” – Sura An-Nisa (4): Versetul 86

De exemplu, atunci când sunteți salutați astfel: „Assalamu alaykum” sau „Salamun alaykum”, un răspuns mai bun este:

عَلَيْكُمْ سَلَامٌ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

Dacă nu puteți răspunde așa, atunci spuneți măcar:

عَلَيْكُمْ سَلَامٌ

Nobilul nostru Profet (s.a.w.a.) a spus:

„Cel care vă salută cu Salamun ‘alaykum va fi răsplătit de zece ori. Cel care vă salută cu السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ va fi răsplătit de treizeci de ori.”

Lecția 38

Bunele maniere când bem apă

Este interzis să mâncăm și să bem din vase de aur sau argint.

Când bem apă, nu o dăm pe gât pe toată dintr-o dată, ci o bem încet, în trei etape (adică bem, apoi așteptăm o clipă, apoi bem din nou, apoi iar așteptăm un moment și apoi iarăși bem). Dacă vasul din care bem este spart într-un loc, nu bem de acolo, nici nu bem de lângă toartă, pentru că oamenii nu spală, de obicei, aceste locuri. În timpul zilei este mai bine să bem stând în picioare, iar în timpul nopții, stând jos.

Imamul Ja'far Sadiq (a.s.) a spus:

„Când cineva spune Bismillah înainte să bea apă și apoi, după o înghițitură, spune Al-hamdu lillah, iar apoi bea din nou un pic spunând Bismillah și după ce a băut spune Alhamdu lillah, făcând astfel de trei ori, apa care ajunge în stomacul său îl va slăvi pe Allah, iar el (cel care a făcut acest lucru) va primi răsplata ei (a apei care-L slăvește pe Dumnezeu).”

Nu e bine să bem prea multă apă, întrucât acest lucru provoacă boli. E bine să bem atât cât e suficient pentru a ne potoli setea. Nu este nimic mai bun decât apa, pentru că apa este viața a tot ceea ce există, așa cum spune Allah în Sfântul Coran:

„Din apă am creat tot ce este viu.” – Sura Al-Anbiya (21): Versetul 30

Așadar, de apă depinde viața. Apa este una dintre cele mai mari binecuvântări ale lui Allah.

A da apă de pomană

Nobilul Profet (s.a.w.a.), a spus:

„Cea mai bună milostenie este a da apă unei persoane însetate.”

Prima persoană care va fi răsplătită în Ziua Judecății va fi cea care a oferit altora apă de băut.

Imamul Ja'far Sadiq (a.s.) a spus:

„Răsplata celui care dă apă unui om însetat într-un loc în care există apă este egală cu a celui care eliberează un sclav; iar răsplata celui care dă apă unui om însetat într-un loc în care nu există apă este egală cu a celui care dă viață unei alte persoane; și cel care dă viață unei alte persoane este la fel ca cel care dă viață tuturor oamenilor.”

Un companion al celui de-al șaselea Imam (a.s.) al nostru, Dawud Riqqi, relatează că se afla cu Imamul (a.s.) când acesta a cerut apă. După ce a băut apa, Imamul (a.s.) a plâns și apoi a spus:

„O, Dawud, fie ca Allah să-i osândească pe toți cei care l-au martirizat pe Imamul Husein (a.s.), fiul lui Ali (a.s.). Cum provoacă mâhnire memoria lui Husein (a.s.)! De

fiecare dată când beau apă rece îmi amintesc de bunicul meu, Imamul Husein (a.s.), iar cine-și amintește de setea Imamului Husein (a.s.) atunci când bea apă rece și invocă osânda lui Allah asupra tuturor celor care au participat la martiriul Imamului Husein (a.s.), va primi 100 000 recompense și-i vor fi iertate 100 000 de păcate și statutul lui va fi înălțat de 100 000 de ori în paradis, iar Allah îl va învia cu o față luminoasă.”

Așadar, atunci când am terminat de băut apă este bine să spunem următoarele:

صَلِّوْاُ اللّٰهُ عَلٰى حُسَيْنٍ وَ اَهْلِ بَيْتِهِ وَ اصْحَابِهِ وَ لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى قَتَلَةِ
الْحُسَيْنِ وَ اَعْدَائِهِ.

„Binecuvântările lui Allah fie asupra lui Husein, asupra descendenților și a însoțitorilor săi și osânda lui Allah fie asupra ucigașilor și dușmanilor săi.”

Lecția 39

Îmbrăcămintea și modul de a ne îmbrăca

Cum să ne îmbrăcăm și să ne dezbrăcăm:

Nobilul Profet (s.a.w.a.) a spus:

„Nu este adecvat ca omul să stea gol în nici un moment din zi sau din noapte.”

Imamul Ali (a.s.) a spus:

„Când un om este gol, el este ușor de ispitit și asta este ceea ce vrea Satana, ca să-l ducă în rătăcire. Când cineva se află împreună cu alți oameni, nu este recomandat să-și schimbe lenjeria intimă de față cu ei, pentru că acest lucru arată lipsă de maniere. Când vă dezbrăcați de haine să spuneți Bismillah.”

Imamul Musa Kazim (a.s.) a fost întrebat ce crede despre cineva care are multe haine. El a răspuns că, chiar dacă cineva are douăzeci de schimburi de haine, acestea nu sunt considerate ca fiind un lux, cu condiția ca să le folosească pe toate.

Imamul Ali (a.s.) a spus:

„Hainele curate înlătură tristețea și fac ca rugăciunile cuiva să fie acceptate în ceea ce privește curățenia.”

Imamul Ja'far Sadiq (a.s.) a spus:

„Omul este salvat de la a deveni mândru dacă-și peticește singur hainele, dacă-și repară pantofii și dacă-și cară alimentele pentru consumul familiei lui el însuși.”

Curățenia și îmbrăcămintea:

Fiecare trebuie să se îmbrace îngrijit și frumos, în funcție de propriile posibilități. Dacă cineva are posibilități reduse sau limitate, el nu trebuie să fie preocupat de cumpărarea hainelor elegante care depășesc resursele sale legale, deoarece acest lucru îi va strica actele de adorare.

Dacă Dumnezeu a dat cuiva posibilități, atunci acea persoană trebuie să le folosească îmbrăcându-se îngrijit și frumos. A purta haine rupte și murdare nu este un semn de evlavie, dacă avem posibilități.

Dumnezeu este mulțumit de cei care arată binecuvântările Sale îmbrăcându-se frumos, după posibilitățile lor.

Lecția 40

Cum dormim

Nu este recomandat să dormim în intervalul de timp cuprins între zorii zilei și răsăritul soarelui, între rugăciunea *maghrib* (*dusk*) și *ișă* (rugăciunea de seară) și după rugăciunea *asr* (de după-amiază).

În timpul sezonului cald, este recomandat să se doarmă înainte de rugăciune și între rugăciunile *dhuhr* și *asr* (de amiază și după-amiază).

Imamul Ja'far Sadiq (a.s.) a spus:

„A dormi în zori este nociv pentru că împiedică obținerea mijloacelor de existență, schimbă culoarea feței cuiva, îngălbenind-o și-i îndepărtează frumusețea. A dormi atunci este rău pentru că în acel interval de timp Bani Israel au primit hrană drept mană și pasări fripte și cei care au dormit au ratat (această hrană)”.

Nobilul Profet (s.a.w.a.) a spus:

„Orice musulman care rămâne așezat pe covorașul de rugăciune din zori până la răsăritul soarelui (ocupat cu acte de adorare și cu recitarea Coranului) va fi salvat de Allah de la focul iadului.”

O altă tradiție afirmă că actele de adorare din zorii zilei vor aduce credinciosului o răsplată egală cu cea pentru efectuarea unui pelerinaj *hajj* și păcatele sale îi vor fi iertate.

Lecția 41

Bunele maniere în ceea ce privește locuința

- ♦ Dezavantajul unei case stă în îngustimea curții sale și răutatea vecinilor ei.
- ♦ **Iluminați-vă casa prin recitarea Sfântului Coran.**
- ♦ Nu trebuie să plecăm de acasă fără ca mai întâi să ne fi efectuat rugăciunile.
- ♦ Este detestabil să ne petrecem întreaga noapte, până dimineața, într-o casă care nu are perdele sau draperii (intimitate).
- ♦ S-a relatat că Imamul Ja'far Sadiq (a.s.) a spus: „*Este bine să măturați podeaua casei voastre. Scoateți gunoiul afară din casă și nu-l lăsați să stea în casă peste noapte. Nici să nu așezați gunoiul la ușă. Să închideți ușile casei și să acoperiți vasele care conțin alimente și apă.*”¹
- ♦ Să nu rămâneți și să nu dormiți în casă când sunteți singuri.
- ♦ Să nu vă uitați pe furiș în casa vecinilor.
- ♦ A crește animale acasă (mai ales porumbei, găini, oi și capre) este recomandat.
- ♦ Este detestabil a ține un câine în casă, cu excepția caselor care sunt departe de zonele populate.²

La ieșirea din casă

- ♦ Când plecați de acasă să recitați următoarea rugă:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. آمَنْتُ بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ.

„În Numele lui Allah, cel Milos, Milostiv. Cred în Allah, mă încred în Allah, accept ceea ce dorește Allah. Nu există nici o putere și nici o autoritate în afară de Allah.”

La intrarea în casă

- ♦ Când intrați într-o casă să-i salutați pe cei care se află în ea.

¹ Când învățăm aceste lecții islamice privitoare la curățenie și vedem starea deplorabilă a orașelor locuite de musulmani, conștientizăm mai bine spusele unei persoane distinse care a afirmat că islamul este un lucru, iar majoritatea musulmanilor de astăzi sunt altceva.

² Din păcate, musulmanii din zilele noastre care sunt sub influența occidentului acționează contrar acestor învățături, adică nu sunt interesați să crească animale și păsări și acordă mai multă importanță ținerii câinilor, în special a celor importați din țări străine.

Lecția 42

Curățenia și puritatea

S-a relatat că Nobilul Profet al islamului (s.a.w.a.) a spus că: „*Curățenia este o parte a religiei.*” Islamul a pus accentul pe curățenia vaselor, ustensilelor, îmbrăcămînții, corpului, părului, dinților, apei de băut, apei utilizate pentru abluțiune și baie, locuinței, străzilor, locurilor publice, hranei și tuturor lucrurilor folosite de oameni. Unele *hadith*-uri ale Profetului și Imamilor atribuie diavolului tot ceea ce este murdar sau provoacă boală (de exemplu microbi) și descrie toate aceste lucruri ca fiind cauza sărăciei și mizeriei.

Periajul dinților:

- ☐ S-a relatat că Nobilul Profet (s.a.w.a.) a spus: „*Jibrael a insistat atât de mult asupra periajului dinților, încât am crezut că va deveni obligatoriu pentru cei care mă urmează.*”
- ☐ Periuța de dinți trebuie folosită vertical pe dinți și după spălarea dinților trebuie să ne clătim gura cu apă. (Este exact la fel cum recomandă doctorii stomatologi în zilele noastre.)
- ☐ Este recomandat să se perie dinții înainte de rugăciune.
- ☐ Potrivit Imamului Ja'far Sadiq (a.s.), există douăsprezece beneficii ale periatului dinților (*miswaq*):
 - (1) Acesta este unul dintre obiceiurile (*sunnah*) profeților.
 - (2) El atrage bunăvoința lui Allah.
 - (3) Curăță gura.
 - (4) Accentuează strălucirea ochilor.
 - (5) Îndepărtează flegma.
 - (6) Îmbunătățește memoria.
 - (7) Albește dinții.
 - (8) Răsplata pentru faptele bune se înmulțește de nenumărate ori
 - (9) Impiedică slăbirea și căderea dinților.
 - (10) Întărește rădăcina dinților.
 - (11) Îngerii sunt mulțumiți de cei care-și perie dinții.
 - (12) Mărește apetitul într-un mod sănătos.

- Potrivit Nobilului Profet (s.a.w.a.), există trei lucruri care îmbunătățesc capacitatea de a memora și vindecă toate durerile:
- 1) Mestecatul rășinei tămâiei (olibanum sau în arabă: لُبَّان *lubbān*)
- 2) Periatul dinților.
- 3) Recitarea Sfântului Coran.
- O altă tradiție îl citează pe Nobilul Profet (s.a.w.a.) spunând că două unități *rak'at* de rugăciune efectuate după perierea dinților sunt mai bune decât 70 de unități *rak'at* de rugăciune fără aceasta.

Tunderea părului:

- Este bine să ne tundem părul de pe cap când crește lung. Când vrem să ne tundem, stăm cu fața spre Qibla și mai întâi recităm următoarea rugă:

بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَيَّ مِلَّتِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. اللَّهُمَّ آتِنِي بِكُلِّ شَعْرَةٍ
نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ

„Încep această treabă cu numele lui Allah și cer ajutor pentru a o duce la bun sfârșit și îndeplinesc această îndatorire potrivit legii religioase a Profetului lui Allah. O, Doamne, pentru fiecare fir de păr al meu dă-mi o lumină în Ziua Judecății.”

Și când terminăm această treabă spunem:

اللَّهُمَّ زَيِّنِي بِالتَّقْوَى وَ جَنِّبْنِي الرَّدَى

„O, Doamne! Gătește-mă cu evlavie și salvează-mă de la distrugere.”

- Oamenilor le este recomandat unul din următoarele două lucruri: fie își tund părul de pe cap (asta fiind mai bine), sau îl lasă să crească, îl îngrijesc, îl spală, îl piaptănă și-l aranjează astfel încât creștetul capului să fie vizibil.

Lăsarea bărbii

- Este bine să lăsăm barba să crească potrivit de mult – nici prea lungă, nici prea scurtă. Este detestabil ca aceasta să fie mai lungă decât pumnul și există posibilitatea ca acest lucru să fie chiar *haram*.
- Este binecunoscut printre savanți (*mujtahid*) că raderea bărbii este *haram*.

Tăierea unghiilor:

- Tăierea unghiilor, tunderea mustății și smulgerea părului din nas sunt de preferat să se facă vinerea.

- ☐ Tăierea unghiilor este o *sunnah* pe care s-a pus mult accentul.
- ☐ Cel mai bun moment pentru tăierea unghiilor este vinerea.
- ☐ Părul, unghiile și sângele separate de trup trebuie să fie îngropate în pământ.

Pieptănatul:

- ☐ Pieptănatul părului de pe cap și al bărbii are multe beneficii.

Folosirea parfumurilor și a uleiului:

- ☐ S-a relatat de la Imamul Ja'far Sadiq (a.s.) că parfumurile dulci întăresc inima și sporesc virilitatea.
- ☐ Potrivit Imamului Ja'far Sadiq (a.s.), parfum înseamnă moscul, ambra, șofranul și lemnul.
- ☐ Potrivit Imamului Ali (a.s.), aplicarea uleiului face ca trupul să fie mai atrăgător, ajută creierul și-l înprospătează, deschide porii, tratează uscăciunea și asprimea pielii și face chipul atractiv, dându-i un aspect evlavios.
- ☐ Folosirea parfumului este unul dintre obiceiurile plăcute profeților (a.s.).
- ☐ Folosirea parfumului în ziua de vineri a fost foarte mult recomandată.
- ☐ Când ni se oferă un parfum trebuie să-l acceptăm și să nu-l refuzăm.

Baia:

- ☐ A face baie este un lucru recomandat. Nu este recomandat a se face baie în *hammam* (baia publică cu aer fierbinte și saună, urmată de duș și masaj) zilnic, dar este bine să se facă la două zile.
- ☐ A face baie sub cerul liber fără să se acopere partea inferioară a corpului și a intra complet dezbrăcat (nud) în râuri (pârâuri sau canale) este interzis.
- ☐ Nu este bine să intrăm în *hammam* cu burta plină, nici când ne este foame, ci trebuie să mâncăm puțin înainte.
- ☐ Este bine să ne spălăm pe picioare cu apă rece când ieșim din baie (*hammam*).

La intrarea în baie se recită următoarea rugă:

اللَّهُمَّ اذْهَبْ عَنِّي الرَّجْسَ وَ النَّجَسَ وَ طَهِّرْ جَسَدِي وَ قَلْبِي.

„O, Doamne, șterge-mi murdăria și purifică-mi trupul și sufletul.”

- ☐ Când suntem în baie (*hammam*) nu e bine să ne întindem pe spate sau pe o parte și nu folosim pieptenele sau periuța de dinți.

- ☐ S-a recomandat foarte mult spălarea capului și a hainelor.
- ☐ Trebuie să ne curățăm trupul de mirosurile neplăcute care-i deranjează pe ceilalți. Allah urăște persoanele care sunt murdare și al căror miros urât îi deranjează pe oameni.
- ☐ Este bine ca baia de vineri să nu fie neglijată, aceasta putându-se face de dimineață până la amiază, dar cu cât este mai aproape de amiază cu atât este mai bine. Baia de vineri se poate face și după-amiaza până seara, cu intenția de baie pierdută (*qaza*). Baia de vineri poate fi făcută și sâmbătă, de dimineață până seara, cu intenția de baie pierdută.
- ☐ Se recomandă a se face baie în următoarele zile:
 - (i) În timpul nopților cu număr impar din luna Ramadhan, în special în nopțile de 1, 15, 17, 19, 21, și 23;
 - (ii) În noaptea de Idul Fitr și în ziua de Idul Qurban.
 - (iii) În ziua a opta a lunii Zil Hajj.

Lecția 43

Dormitul, trezirea și mersul la toaletă

- ♦ Este detestabil a dormi după ivitul zorilor și după răsăritul soarelui, după rugăciunea de după-amiază (*asr*), cât și în intervalul de timp dintre apusul soarelui (*maghrib*) și rugăciunile de seară (*iș'a*), iar a dormi între zorii zilei și răsăritul soarelui este interzis.
- ♦ Siesta (puiul de somn de dinainte de amiază până la amiază) este *sunnah*.
- ♦ Când vrem să mergem la culcare este bine să efectuăm abluțiunea (*wudhu*).
- ♦ Cine se duce la culcare după ce a efectuat abluțiunea *wudhu* sau curățarea *tayammum* este considerat ca și cum l-ar pomeni pe Allah efectuând rugăciuni.
- ♦ Când dormim, este bine să ne întindem pe partea dreaptă, cu fața spre Qibla și ținând mâna dreaptă sub față.

În timp ce dormim:

Potrivit unui *hadith* de la Imamul Muhammad Baqir (a.s.), atunci când cineva se pune în pat cu mâna dreaptă sub partea dreaptă a feței, trebuie să recite:

„Încep cu numele lui Allah. O, Allah, viața mea este în grija Ta, mă întorc cu fața către Tine, Ție-ți încredințez treburile mele, doar de Tine mă tem și a Ta bunăvoință o caut. Mântuirea mea depinde doar de Tine și la Tine caut adăpost. Cred în cartea pe care ai pogorât-o și în Profetul pe care l-ai trimis.”

După aceea trebuie să recite *tesbih*-ul Fatimei Zahra (s.a.).

Imamul Jafar Sadiq (a.s.) a spus: *„Există trei lucruri pe care Allah le are ca dușmani:*

- (i) *dormitul prea mult și când nu e necesar;*
- (ii) *râsul fără nici un folos;*
- (iii) *mâncatul atunci când stomacul este deja plin.”*

El a mai spus că, la început, oamenii nu au ascultat de Allah din cauza iubirii lor față de următoarele șase lucruri:

- (i) această lume;
- (ii) putere sau domnie;
- (iii) femeii;
- (iv) mâncare;
- (v) somn;

(vi) confort.

- ◆ Este detestabil să dormim în moschee (*masjid*).
- ◆ Dacă suntem singuri într-o casă și dorim să mergem la culcare, recităm această rugă:

اللَّهُمَّ اِنْسَ وَحْشَتِي وَ اَعِنِّي عَلَيَّ وَحْدَتِي

O, Allah, fii prietenul meu în momentele de tristețe și teamă și ajută-mă în singurătatea mea.

- ◆ Este interzis dormitul pe un acoperiș care nu are perete și acolo unde se intersectează două drumuri, sau cu mâinile unsuroase și murdare.
- ◆ Este bine să mergem la toaletă înainte de a ne culca și atunci când ne trezim.
- ◆ Este *sunnah* să-L pomenim pe Allah și să recităm din Sfântul Coran înainte de a merge la culcare. În acest sens, este foarte mult recomandată recitarea celor patru sure: (i) Sura Al-Falaq, (ii) Sura an-Nas (care mai sunt numite *ma'uzatain*) și surele (iii) Al-Kafirun, (iv) Al-Ikhlâs, (v) Ayatul Kursi, (vi) primele zece și (vii) ultimele zece versete din Sura as-Saffat și (viii) Sura al-Takathur.

Urinatul:

Este detestabil a urina în următoarele condiții și în locurile menționate mai jos:

- (i) într-un loc în care urina îl stropește sau se scurge pe cel care urinează;
- (ii) în apă;
- (iii) stând în picioare;
- (iv) în vizuinele animalelor;
- (v) pe drum sau pe stradă;
- (vi) lângă pereții moscheii (*masjid*);
- (vii) împrejurul caselor;
- (viii) sub pomii fructiferi;
- (ix) în locurile în care oamenii sunt deranjați de acest lucru.

Mersul la toaletă:

- ◆ Când dorim să intrăm în toaletă pășim prima dată cu piciorul stâng.
- ◆ După ce ne-am așezat, ne sprijinim pe piciorul stâng.
- ◆ După ce am terminat de urinat se recomandă să efectuăm *istibra* (procesul prin care

canalul urinar devine curat, care a fost menționat în cărțile de bune maniere – *akhlaq* și de *ahkam* – despre problemele practice). (Nu e necesar să se explice aici.)

- ♦ Este *sunnah* să se spele jumătatea inferioară a corpului cu apă rece pentru că acest lucru vindecă hemoroizii. Este detestabil să stăm la toaletă o perioadă lungă de timp. Se spune că profetul Luqman – Pacea fie asupra sa! – i-a cerut fiului său să scrie pe ușa toaletei că statul îndelungat la toaletă cauzează hemoroizi.
- ♦ Este detestabil să vorbim în toaletă, cu excepția pomenirii lui Allah.³
- ♦ În timp ce stăm în toaletă ar trebui să recităm următoarea rugă:

اللَّهُمَّ الرَّزُقْنِي حَلَالَ وَاجْنِبْنِي عَنِ الْحَرَامِ.

O, Allah, dă-mi pâinea zilnică halal (câștigată într-un mod permis) și protejează-mă de lucrurile haram (interzise).

În timp ce ne curățăm ar trebui să recităm următoarea rugă:

اللَّهُمَّ حَسِّنْ فَرْجِي وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَحَرِّمْنِي نَارًا وَوَقِّفْنِي لِمَا يُقَرِّبُنِي مِنْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

O, Allah, protejează-mi părțile intime de tot ceea ce este haram (nepermis) și ajută-mă să le acopăr! Apără-mă de focul iadului! O, Allah, prin Splendoarea și Măreția Ta, permite-mi să urmez acele lucruri prin care pot ajunge mai aproape de Tine!

- ♦ În timp ce ne ridicăm, trebuie să punem mâna pe abdomen și să recităm următoarea rugă.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَنَّفَنِي طَعَامِي وَشَرَابِي وَعَافَنِي مِنَ الْبُلْوِي.

Toate laudele I se cuvin lui Allah, care a făcut mâncarea digerabilă și m-a făcut să scap de probleme.

- ♦ Când ieșim, trebuie să pășim mai întâi cu piciorul drept, să punem din nou mâna pe stomac și să recităm următoarea rugă:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَّفَنِي لَدَّتَّهُ وَابْقَى فِي جَسَدِي قُوَّتَهُ وَأَخْرَجَنَا عَنْهُ
أَزَاهُ يَا لَهُ مِنْ نِعْمَةٍ لِيَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قُدْرَهَا.

Toate laudele I se cuvin lui Allah, care m-a făcut să simt gustul bun al mâncării și a păstrat energia ei în trupul meu și a eliminat gunoiului din stomacul meu. Binecuvântările lui Allah sunt atât de multe, încât nici cei mai mari matematicieni nu pot să le numere.

³ Islamul îl îndeamnă pe om să-l pomenească pe Allah în orice loc și în orice circumstațe.

Lecția 44

Bolile și remediile lor

- ☐ Când se îmbolnăvește un credincios, Allah Atotputernicul numește un înger să-i scrie faptele bune făcute atunci când era sănătos.
- ☐ Nu trebuie să ne plângem atunci când suntem bolnavi, adică nu trebuie să spunem: „Nimeni nu suferă atât de mult ca mine”, sau astfel de lucruri.
- ☐ Terapia cu ventuze umede prin care se creează o sucțiune a sângelui are un efect curativ.
- ☐ Abstenența și cumpătarea stă la baza tuturor terapiilor, iar stomacul este cauza principală a tuturor bolilor.
- ☐ Atât timp cât corpul nostru poate suporta boala, ar trebui să ne ferim să luăm medicamente.
- ☐ Dacă facem următoarele lucruri vom rămâne mereu sănătoși:
 1. Mâncăm atunci când ne este foame.
 2. Bem apă atunci când ne este sete.
 3. Ne ducem la toaletă atunci când simțim nevoia.
 4. Mergem la culcare atunci când ne este somn.
- ☐ Mierea vindecă toate bolile.
- ☐ S-a relatat că ar trebui să ne tratăm boala dând de pomană, deoarece milostenia îndepărtează nenorocirile.
- ☐ Nu există nici o problemă în a primi tratament de la un medic care nu este musulman.
- ☐ Allah Atotputernicul a spus unuia dintre profeții Săi:

*„Nu te voi vindeca dacă nu primești tratamentul medical”.*⁴
- ☐ A lua un cub mic de zahăr cu apă rece la micul dejun este foarte eficace împotriva febrei.
- ☐ A bea apă de ploaie este foarte util pentru vindecarea multor boli.
- ☐ Recitarea Sfântului Coran are un efect curativ și, în acest sens, se recomandă foarte mult repetarea Surei al-Hamd (1: 1-7) și Ayatul Kursi (2:225-257).
- ☐ În mod similar, s-a relatat și următoarea rugă numită Nur:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ نُورِ بِسْمِ اللَّهِ نُورِ النَّورِ بِسْمِ اللَّهِ

⁴ S-a menționat mai devreme că atunci când cineva suferă de o boală, el trebuie să caute remedii naturale și, pe lângă aceasta, trebuie să se roage lui Allah Atotputernicul care face, de fapt, ca aceste remedii să fie eficiente. De aceea, în astfel de cazuri au fost recomandate versete coranice și rugile.

نُورٌ عَلَى نُورٍ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَ
النُّورَ مِنَ النُّورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ وَ أَنْزَلَ النُّورَ
عَلَى الطُّورِ فِي كِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ عَلَى نَبِيِّ
مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ بِالْعِزِّ مَذْكُورٌ وَ بِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَ عَلَى
السَّرَّاءِ وَ الضَّرَّاءِ مَشْكُورٌ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ
الطَّاهِرِينَ.

În numele lui Allah, cel Milos, Milostiv.

*În numele lui Allah, Iluminatorul. În numele lui Allah, Iluminatorul luminii. În numele
lui Allah, Iluminatorul fiecărei iluminări. În numele lui Allah, Orânduitorul tuturor
lucrurilor. În numele lui Allah, care a creat lumină din lumină. Toată slava-I aparține
lui Allah, care a creat lumină din lumină și a coborât lumina pe muntele Tur, totul fiind
descriș în Cartea scrisă, într-un înscris frumos, clar și cu măsură, care i-a fost revelată
înțeleptului Profet. Toată lauda lui Allah, care este pomenit pentru Măreția și Slava Sa,
care este renumit pentru Slava Sa și căruia I se mulțumește atât în prosperitate, cât și
în necaz. O, Allah, trimite binecuvântările Tale asupra Căpeteniei noastre, Muhammad
(Pacea fie asupra lui și a descendenților lui!) și asupra urmașilor săi purificați.*

- ☐ S-a recomandat foarte mult consumul prazului și curmalelor precum și băutul laptelui la micul dejun.
- ☐ În numeroase *hadith*-uri s-a relatat că recitarea frazei
لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ (Nu există vreo putere, nici vreo forță în afară de cea a lui
Allah, Preaînaltul, Preamăritul.) elimină durerea.
- ☐ Nisipul mormântului Imamului Husein (a.s.) – Căpetenia Martirilor – are un efect curativ,
cu condiția să avem credință în acest lucru și să nu luăm mai mult decât mărimea unui
bob de mazăre.
- ☐ Dacă o persoană vizitează un frate musulman bolnav, 70 000 de îngeri trimit salutări
asupra sa în acea zi. Este bine să le cerem fraților musulmani bolnavi să se roage pentru
noi, pentru că rugăciunea unui bolnav este ca rugăciunea îngerilor și este repede
acceptată.
- ☐ Când vizităm o persoană bolnavă este bine să-i ducem niște mere sau gutui ori lămâi sau
parfum.

Lecția 45

Dimineata unei familii musulmane

Masud aparține unei familii musulmane. Familia lui este foarte evlavioasă, iar membrii ei iubesc foarte mult învățăturile islamice și actele de adorare. Este, am putea spune, o familie musulmană ideală, lăudată și respectată de toți. Așa cum opiniile și credințele lor sunt pure, hainele lor sunt, de asemenea, curate, dar simple. Lor nu le place ostentația sau extravaganta inutilă.

Părinții lui Masud se trezesc dimineata devreme, înainte de răsăritul soarelui. Ei îi trezesc, de asemenea, pe Masud și pe ceilalți copii cu mare dragoste și bunătate. De îndată ce copiii se trezesc, ei îi salută pe bătrâni. După aceea, întreaga familie începe să se pregătească pentru rugăciune.

În timp ce se pregătesc pentru rugăciune, ei efectuează mai întâi abluțiunea. După finalizarea abluțiunii, ei își încep rugăciunea. Ei efectuează diferitele etape ale rugăciunii cu mare grijă și respect. Ei își concentrează și mențin atenția doar la Allah și nu fac nimic care le-ar putea lăsa gândurile să fugă în altă parte.

Masud și ceilalți membri ai familiei sunt foarte conștienți de importanța rugăciunii. Ei știu că atunci când efectuează rugăciunea, vorbesc de fapt cu Allah și-I cer ajutorul pentru a face lucruri bune și pentru a se înfrâna de la ceea ce este rău. De asemenea, ei știu că în afară de faptul că este un act de adorare obligatoriu, rugăciunea *salat* ne determină să fim punctuali, activi și disciplinați.

După rugăciune, ei stau toți împreună în formă de cerc. Apoi, unul dintre ei recită versete din Sfântul Coran și ceilalți ascultă cu respectul și cu atenția cuvenită.

După efectuarea rugăciunilor și recitarea rugilor din Sfântul Coran, ei iau micul dejun împreună. Când și-au terminat micul dejun, tatăl lui Masud și fratele cel mai mare pleacă la birou, Masud și sora lui mai mică merg la școală, iar mama lor se ocupă de treburile casnice.

Astfel, această familie binecuvântată își începe ziua închinându-se Atotputernicului Allah, care a creat și care hrănește toate vietățile.

Lecția 46

Programul zilnic al unui musulman

Școlile lui Masud și Zahra sunt destul de aproape una de cealaltă. De aceea, ei pleacă de acasă împreună. Ei sunt copii foarte politicoși și cuminți și merg pe stradă în mod disciplinat. Ei merg mereu pe trotuar, iar atunci când trebuie să traverseze strada, ei respectă regulile de circulație. Dacă se întâlnesc pe drum cu cineva mai în vârstă sau cu vreo rudă, ei salută cu respect. Ei se comportă cu colegii lor cu dragoste și afecțiune. Amândoi își învață lecțiile foarte bine, cu sârguință și sunt foarte respectuoși cu profesorii lor.

Tatăl lui Masud este angajat la o firmă situată în zona comercială. El pleacă de acasă dimineața recitând numele lui Allah și ajunge la birou la timp. El se ocupă de activitatea sa foarte onest și atent și este foarte politicos cu clienții. Datorită acestei calități a lui, mereu se vede o coadă de clienți la ghișeuul său, ceea ce aduce un profit mare firmei.

Masud are un frate mai mare care lucrează, de asemenea, într-un birou. Și el pleacă de acasă în zori recitând numele lui Allah și muncește din greu pe tot parcursul zilei. Lui nu-i place să-și ia concediu fără să aibă cu adevărat nevoie. Toți colegii și funcționarii îl laudă pentru punctualitatea, onestitatea și hărnicia sa.

Mama lui Masud are responsabilitatea de a avea grijă de copiii mai mici și de treburile gospodărești. Ea este o femeie foarte iscusită. Ea gătește mesele și face curățenie în casă. Casa lor este mereu curată și ordonată.

Mai sunt însă unele treburi casnice pentru care mama lui Masud nu are timp. Pentru îndeplinirea lor, ea este ajutată de alți membri ai familiei, atunci când aceștia se întorc de la serviciu sau de la școală. Astfel, toate treburile gospodărești sunt îndeplinite în mod corespunzător și cu bucurie.

<i>O gospodărie bine gestionată este un paradis pe pământ.</i>

Lecția 47

Programul unei familii musulmane

Când Masud și ceilalți membri ai familiei sale se întorc acasă, ei au grijă să-și efectueze rugăciunile la timpul lor. Ei consideră că, mai înainte de orice altceva, este necesar să se prezinte în fața Atotputernicului Allah și să caute binecuvântarea și iertarea Sa. Când și-au terminat rugăciunea, ei iau masa. După aceea, ei se odihnesc puțin. După ce s-au odihnit, tatăl și fratele lui Masud se întorc la locul de muncă, iar Masud și sora lui studiază cărțile pe care le au de învățat. Ei își citesc lecțiile și-și fac temele. Dacă nu înțeleg o lecție, îi cer ajutorul mamei lor. După terminarea lecțiilor, ei se joacă pentru un timp cu prietenii lor.

Tatăl și fratele lui Masud se întorc de la serviciu înainte să se întunece. După apusul soarelui, toți membrii familiei efectuează rugăciunea. Ei își amintesc mereu de Allah și consideră necesar să se roage la timp.

După ce fiecare s-a rugat, mama lui Masud servește cina. Întreaga familie ia masa cu mare plăcere și bucurie. Fiecare dintre ei, bătrân sau tânăr, respectă cu atenție bunele maniere la masă. Copiii dau întotdeauna farfuriile mai întâi celor mai în vârstă. Înainte să se sature complet, ei se opresc din mâncat. Ei știu că, în conformitate cu *hadith*-ul Nobilului Profet (s.a.w.a.), respectarea acestei practici îi va menține sănătoși. După ce iau masa, îi mulțumesc cu toții lui Allah și apoi se spală pe mâini și-și clătesc gura cu apă.

După ce au luat masa, ei discută despre diverse subiecte un timp. Apoi se pregătesc să meargă la culcare. Ei merg la culcare devreme, astfel încât să se poată trezi devreme dimineața.

Această familie are o viață foarte fericită, liniștită, disciplinată și activă. Principala sursă a acestei liniști și prosperități este credința lor neclintită în Dumnezeu și respectarea poruncilor islamului. Ei și-au modelat viața după un anumit program. De aceea, lor nu le este deloc greu să-și îndeplinească sarcinile și să ducă la bun sfârșit toate treburile într-un mod disciplinat. Ei încearcă întotdeauna să facă fapte bune și nu uită niciodată de Allah. În aceasta constă secretul vieții lor de succes.

<i>Disciplina și credința asigură o viață prosperă.</i>

Lecția 48

Profetul – Modelul bunătății

Comportamentul și personalitatea profetului Muhammad (s.a.w.a.) constituie cel mai bun exemplu de urmat în viață. Unul dintre companionii săi, care a petrecut zece ani împreună cu el, a spus:

„Cât am stat cu el nu am auzit niciodată vreun cuvânt indecent pe buzele lui și nu l-am văzut să fi fost nepoliticos cu cineva. El vorbea foarte politicos. El era bun cu toată lumea.”

Deși Hazrat Muhammad (s. a. w.a.) a fost Profetul lui Allah și a fost ales de Allah pentru a-i călăuzi pe oameni, lui nu i-a fost rușine să muncească cu propriile mâini. El i-a ajutat pe membrii familiei sale în treburile gospodărești și a dus la bun sfârșit muncile altor persoane merituoase cu mare plăcere. El a peticit și a cârpit haine și a reparat pantofi. El a participat, de asemenea, la construcția moscheii *Masjid al-Nabi* în Medina, împreună cu tovarășii săi.

Deși simple, hainele sale erau întotdeauna curate. El a fost foarte preocupat de curățenie. El se spăla pe mâini și-și clătea gura înainte și după ce lua masa.

El a fost atât de bun și generos, că niciodată nu a refuzat vreo rugămintă justă a cuiva. El împărțea adesea alimente altora, rămânând el însuși nemâncat. El ajuta întotdeauna pe cei nevoiași și săraci și mergea acasă la bolnavi pentru a se interesa de sănătatea lor. Când se întâlnea cu cineva, spunea *Salamun Alaikum*. El vorbea mereu cu o față zâmbitoare.

Nobilul Profet (s.a.w.a.) a fost un model în ceea ce privește toate virtuțile și calitățile pe care trebuie să le aibă unui credincios, așa cum sunt descrise în Sfântul Coran. Nimeni nu-l poate descrie mai bine decât Allah, care a spus despre el că posedă „cel mai nobil caracter”.

<i>Personalitatea profetului nostru este un model ideal de urmat.</i>
--

Lecția 49

Respectul față de părinți

După Allah, Profet (s.a.w.a.) și imami (a.s.) (care au fost aleși de Allah pentru călăuzirea noastră), nu există nimeni care să fie la fel de binevoitori cu noi ca părinții noștri. Ei ne cresc și ne hrănesc, ne educă și ne pregătesc pentru lupta vieții. Ei sunt cei care se bucură cu adevărat atunci când avem o realizare. Ei suferă pentru binele nostru, dar niciodată nu vor menționa asta, spre deosebire de ceilalți.

Trebuie să-I fim recunoscători lui Allah pentru că ne-a dăruit o atât de mare binecuvântare, și anume părinții noștri. Trebuie să le fim, de asemenea, recunoscători părinților noștri pentru bunătatea lor. Trebuie să-i servim din toată inima. Trebuie să-i bucurăm și niciodată să nu fim neascultători. Allah ne-a poruncit în Sfântul Coran să fim buni cu părinții noștri.

În lupta purtată de necredincioși împotriva islamului au fost capturați ca prizonieri de război niște bărbați aparținând tribului lui Halima, doica Nobilului Profet (s.a.w.a.), iar multe bunuri de-ale lor au căzut în mâinile musulmanilor, ca pradă de război. Mai târziu, liderii aceluia trib au venit la Nobilul Profet (s.a.w.a.) și i-au spus:

„O, Muhammad, te rugăm să-ți aduci aminte de zilele în care una dintre femeile tribului nostru te-a hrănit când erai copil și așteptăm să ne răsplătești pentru serviciile pe care ți le-a făcut.”

Auzind acestea, Nobilul Profet (s.a.w.a.) i-a eliberat imediat pe prizonierii care căzuseră în mâinile sale și le-a returnat, de asemenea, bunurile din prada de război pe care o primise. Pe lângă aceasta, el i-a sfătuit și pe companionii lui să-i urmeze exemplul.

Incidentul de mai sus arată foarte clar dragostea și recompensa pe care o merită părinții noștri. Nici Allah nu este mulțumit de cei care nu-i fac pe părinții lor fericiți. Sfântul Coran spune că Allah nu este niciodată mulțumit de cei care nu-i fac pe părinții lor fericiți și mulțumiți.

<i>Să nu vă închinați nimănui altcuiva în afară de Allah și să vă respectați părinții.</i>

Întrebări:

1. Ce fac părinții noștri pentru noi?
2. De ce trebuie să-i respectăm și să-i ajutăm pe părinții noștri?
3. Cum ne învață islamul să ne comportăm cu părinții?

Lecția 50

Credința și munca asiduă

Într-o zi, Imamul Ali (a.s.) căra un sac greu, umplut cu sămburi de curmale pentru culturile din apropierea orașului Medina. Cineva l-a întrebat: „Ce este în acest sac atât de greu?”

Imamul Ali (a.s.) i-a răspuns: „Cu voia lui Allah, câțiva curmali.”

Întrucât Imamul Ali (a.s.) a avut încredere deplină în Allah și nu s-a eschivat niciodată de la munca grea, el spera că din sămburii curmalelor vor crește plante care vor deveni copaci. Și exact asta s-a întâmplat. La câțva timp după semănatul sămburilor de curmale, din pământ au încolțit vlăstari.

Islamul ne poruncește să lucrăm din greu, având deplină încredere în binecuvântarea lui Allah. Trebuie să fim siguri că, dacă credința noastră este perfectă, Allah nu va lăsa ca eforturile noastre să fie în zadar și ne va dăruia succes. Pe de altă parte, trebuie să ne amintim, de asemenea, că nu vom reuși dacă ne eschivăm de la munca grea și ne pierdem timpul.

Nu se întâmplă întotdeauna ca efortul cuiva să fie răsplătit imediat. Legea naturii este că uneori omul trebuie să se confrunte și cu eșecuri. Cu toate acestea, oamenii care sunt statornici în credință și cred cu sinceritate în scopul lor nu sunt descurajați de eșecurile trecătoare. Din contră, ei continuă să lucreze din greu pentru a-și atinge scopul.

Trebuie să nu uităm că, pe termen lung, fiecare sarcină dificilă devine ușoară și profitabilă pentru cei care au încredere deplină în Dumnezeu.

<i>Puterea și succesul se află în munca asiduă.</i>
--

Întrebări

1. Ce căra Imamul Ali (a.s.) la culturile din preajma orașului și de ce?
2. Care este secretul succesului unui musulman?
3. Când devine ușoară și profitabilă o sarcină dificilă?

Lecția 51

Să ne ajutăm pe noi înșine

În timpul Imamului Ali (a.s.) au existat unii oameni care nu munceau și duceau o viață foarte mizeră și nefericită. Într-o zi, Imamul Ali (a.s.) i-a întrebat: „De unde găsiți bani pentru întreținerea voastră și a familiilor voastre?”

Ei au răspuns: „Nu avem nici un mijloc de trai, dar depindem de Allah.”

Imamul Ali (a.s.) i-a întrebat: „Cum puteți trăi doar depinzând de Allah?”

Ei i-au răspuns: „Dacă ne cad în mână niște bani, îi cheltuim, iar dacă nu-i primim, așteptăm.” Acest răspuns l-a surprins foarte tare pe Imamul Ali (a.s.). El (a.s.) le-a spus:

„Greșiți foarte mult. Credința în Allah și dependența de El nu înseamnă că cineva nu trebuie să muncească, în speranța că Allah îi va da cele necesare traiului. Cel care depinde de alții și este o povară pentru societate este lipsit de binecuvântările lui Allah. Pe de altă parte, credința în Allah înseamnă că omul trebuie să muncească cât de mult poate și în același timp să spere și să se roage pentru binecuvântarea lui Allah.”

Sfântul Coran spune:

„Dacă decideți să faceți ceva, să aveți credință neclintită în Dumnezeu.”

<i>Allah îi urăște pe leneși.</i>

Întrebări:

1. În ce stare se aflau acei oameni care mărturiseau credința în Allah, dar nu munceau?
2. Care este sensul corect al credinței în Allah?

Lecția 52

Respectul față de ceilalți

Se apropia timpul de rugăciune. Nobilul Profet (s.a.w.a.) stătea așezat în moscheea din Medina cu unii dintre companionii săi și le vorbea. După puțin timp, au început să intre și alte persoane pentru a se ruga împreună cu el și pentru a beneficia de învățăturile sale valoroase.

Unul dintre cei care au intrat era un om bogat care purta haine foarte costisitoare. El a venit și s-a așezat chiar în fața Nobilului Profet (s.a.w.a.). Între timp a venit un alt bărbat și s-a așezat lângă omul bogat. Îmbrăcămintea și aspectul noului venit arătau situația sa financiară precară. Bogatului nu i-a plăcut că acesta stătea lângă el cu indiferență și și-a tras înapoi hainele, păstrând o anumită distanță.

Această acțiune a omului bogat a fost foarte tare respinsă de Nobilul Profet (s.a.w.a.) – cel mai mare binefăcător al omenirii, purtătorul stindardului egalității, fraternității și dreptății. El i s-a adresat în felul următor:

„Am observat că ți-ai retras hainele din dreptul acestui om. Care este motivul? Este pentru că ți-e teamă că o parte din averea ta s-ar putea să ajungă la el, sau că sărăcia lui te-ar putea cuprinde?”

Omul bogat avea o natură nobilă. El și-a dat seama imediat că a greșit și a spus:

„O, Profet al lui Allah, recunosc că am făcut o mare eroare. Pentru a o ispăși, sunt pregătit să-i dau acestui frate al meu jumătate din averea mea.”

Nobilul Profet (s.a.w.a.) l-a întrebat apoi pe celălalt bărbat: „Ce spui despre asta?”

La aceasta, el a răspuns: „O, profet al lui Allah, accept scuzele fratelui meu și-l iert. Cu toate acestea, nu pot accepta averea lui, pentru că eu sunt mulțumit cu ceea ce câștig muncind din greu. Nu vreau să devin bogat fără să muncesc.”

A greși este uman, a ierta este dumnezeiesc.

Întrebări:

1. De ce și-a retras omul bogat hainele?
2. A acceptat Nobilul Profet (s.a.w.a.) acțiunea omului bogat?
3. De ce săracul a refuzat să ia o parte din averea bogatului?

Lecția 53

Nevoia de a avea prieteni

Nu există cineva în lumea asta care să nu aibă nevoie de prieteni. Cu cât avem mai mulți prieteni,

cu atât vom avea mai mult succes viață. Un om înțelept a spus: „*Cel care crede că nu are nevoie de prieteni este ca neghiobul care-i spune soarelui că nu-i pasă dacă răsare sau apune*”.

De asemenea, trebuie amintit că este necesar să avem grijă atunci când ne alegem prietenii. A ne face mulți prieteni nu înseamnă că ar trebui să avem relații stabile cu oricine sau cu toată lumea. Dacă ne împrietenim cu oameni neciopliți și leneși, obiceiurile lor proaste ne vor afecta treptat și pe noi și vom deveni leneși și netrebnici ca ei. Acest lucru va face să ne pierdem stima și respectul în ochii celorlalți.

Există un proverb bine cunoscut: „Spune-mi cu cine te însoțești ca să-ți spun cine ești.” Trebuie deci să ne împrietenim cu acei oameni care sunt manierați, evlavioși și harnici. Islamul spune că doi prieteni trebuie să fie predicatori unul pentru altul și fiecare dintre ei ar trebui să-i arate celuilalt greșelile sale. Astfel, prin asocierea cu astfel de oameni, ne vom depăși propriile slăbiciuni și vom avansa pe calea desăvârșirii.

Nu trebuie să uităm nici faptul că a ne face prieteni nu este suficient, ci este, de asemenea, necesar să le păstrăm prietenia. Acest lucru este posibil numai atunci când ne purtăm cu ei în mod corespunzător și cu sinceritate. Imamul Ali (a.s.) a spus:

„Un om care nu are prieteni este foarte sărac. Iar mai sărac decât el este cel care nu poate păstra prietenii și-și pierde prietenii.”

Omul se cunoaște după prietenii pe care-i are.

Întrebări:

1. De ce avem nevoie de prieteni?
2. Cu ce fel de oameni ar trebui să ne împrietenim?
3. Cum ar trebui să ne purtăm cu prietenii noștri și de ce?

Lecția 54

În folosul omenirii

A-i ajuta și a le fi de folos altora este una dintre poruncile de bază ale Islamului. Asta ni s-a poruncit să facem de către Allah și Profetul Său (s.a.w.a.) și asta ne-au învățat să facem Imamii noștri (a.s.). Este de datoria noastră să ajutăm o persoană care se află în dificultate, fie că este vorba de un musulman sau nu.

Într-o zi, un prieten al Imamului Sadiq (a.s.) a venit de departe să-l vadă în Medina, acolo unde se afla Imamul (a.s.). În timp ce vorbeau, el i-a spus Imamului (a.s.): „O, Imam neprihănit, în orașul nostru stau niște nomazi. Ei vin la noi din când în când să ceară ajutor. Din păcate, ei nu sunt musulmani. Trebuie să-i ajutăm?”

Imamul (a.s.) a răspuns:

„Este datoria noastră de a ajuta fiecare persoană aflată în nevoie. Nu există nici o diferență dacă ea este musulmană sau nu.”

Islamul le consideră virtuozitate pe acele persoane bogate care-și îndeplinesc toate obligațiile financiare constând în plata Zakat și respectarea drepturilor rudelor, cerșetorilor și nevoiașilor.

Atunci când Imamul Ali (a.s.) numea pe cineva la conducerea vreunei provincii, el obișnuia să-i dea persoanei respective o serie de instrucțiuni. Una dintre ele a fost aceasta:

„Să le dai întotdeauna oamenilor drepturile lor, fie că sunt musulmani sau necredincioși. Dacă sunt musulmani, sunt frații tăi în credință, iar dacă nu sunt musulmani, ei sunt frații tăi în umanitate”.

<i>Este datoria noastră să ajutăm orice persoană aflată în nevoie.</i>

Întrebări:

1. Este oare datoria musulmanilor de a-i ajuta pe cei nevoiași, chiar dacă aceștia nu sunt musulmani?
2. Ce porunci le-a dat Imamul Ali (a.s.) guvernatorilor cu privire la drepturile omului?

Lecția 55

Smerenia

Într-o zi s-a întâmplat că Imamul Musa al-Kazim (a.s.) a trecut pe lângă cortul unui nomad cu pielea închisă la culoare. El s-a dus la acesta și i-a spus: „Salamun Aleikum”. Apoi l-a întrebat despre sănătate și cum o duce și a vorbit cu el un timp. Atunci când Imamul (a.s.) și-a luat rămas bun spunând „La revedere!”, el a adăugat: „Dacă pot să fac ceva pentru tine, aș fi bucuros”.

Atunci când ucenicii Imamului (a.s.) l-au văzut comportându-se cu acel om într-un astfel de mod prietenos, au spus: „O, Imam neprihănit, te-ai dus la acel om umil și simplu și ai vorbit cu el, iar la plecare i-ai spus cu mare căldură că, dacă ai putea face ceva pentru el, ai fi bucuros. Este oare potrivit pentru o persoană de rangul tău să meargă și să se întâlnească cu un astfel de om simplu și să vorbească cu el într-un astfel de mod prietenesc?”

<Imamul (a.s.) a răspuns:

„Voi uitați că el este, de asemenea, un shujitor al lui Allah și că Allah i-a creat pe toți oamenii egali. Mai mult decât atât, din moment ce el este, de asemenea, musulman, este fratele nostru în credință. Pe lângă aceasta, ar trebui să ne amintim, de asemenea, că starea nimănui nu rămâne la fel pentru totdeauna. S-ar putea ca mâine să fim obligați să-i cerem ajutorul aceleiași persoane care are nevoie de ajutorul nostru astăzi. Dacă nu-i acordăm ajutor acum, va fi jenant pentru noi să ne prezentăm la el atunci când vom avea și noi nevoie de ajutor.”

Imamul Ali (a.s.) îl citează pe Nobilul Profet (s.a.w.a.) spunând:

„Musulmanul nu trebuie să-l lase pe fratele său în credință să se confrunte singur cu greutăți și trebuie să-i dorească același lucru pe care îl consideră a fi bun pentru sine și trebuie să nu-i dorească acel lucru pe care nu și-l dorește pentru el însuși.”

<i>Un musulman trebuie să protejeze onoarea fratelui său în credință.</i>
--

Întrebări:

1. Ce i-a spus Imamul Kazim (a.s.) nomadului?
2. De ce au obiectat ucenicii imamului cu privire la prietenia acestuia cu nomadul?
3. Ce le-a spus Imamul (a.s.) discipolilor săi ca răspuns?

Lecția 56

Secretul unei vieți de succes

Secretul succesului omului constă în a avea grijă de lucrurile sale așa cum trebuie. Oamenii care-și mențin lucrurile în ordinea corectă au întotdeauna succes în viață. Pe de altă parte, cei cărora le lipsește această calitate nu pot atinge succesul.

Punctualitatea și păstrarea ordinii în toate activitățile sunt factori foarte importanți ai succesului. Ar trebui să facem fiecare lucru la timpul potrivit. Trebuie să ne trasăm un program pentru munca noastră, pentru jocuri, excursii, odihnă și somn, pe care să-l respectăm cu strictețe. Trebuie, de asemenea, să efectuăm rugăciunile în mod regulat și la timpul lor. Procedând astfel, vom fi în măsură să ne îndeplinim fiecare sarcină la timp și nu ne vom face de rușine. Nu trebuie să amânăm niciodată ceea ce avem de făcut azi pe mâine. Amânarea îndeplinirii responsabilităților este cauza tuturor problemelor.

Timpul este un lucru foarte prețios. Un proverb bine cunoscut spune că „Timpul și marea nu așteaptă pe nimeni”. Trebuie, prin urmare, să apreciem valoarea timpului nostru și să nu irosim timpul altora. Dacă ne dăm o întâlnire cu cineva, trebuie să ne asigurăm că vom ajunge la locul convenit la ora stabilită sau chiar cu câteva minute mai devreme. În mod similar, în cazul în care ne angajăm să facem ceva pentru cineva, trebuie să îndeplinim sarcina respectivă cum trebuie și la timp.

Trebuie să facem fiecare lucru cu mare grijă și în mod corespunzător. Când ne întoarcem de la școală, nu ne aruncăm uniforma într-un colț și cărțile într-altul. Cea mai bună idee este de a-i cere mamei să aranjeze un loc pentru cărți și celelalte lucruri pe care le avem și să le păstrăm acolo în ordine.

<i>O viață ordonată este cheia succesului.</i>

Întrebări:

1. Ce trebuie să facă o persoană pentru a avea o viață de succes?
2. De ce ar trebui să apreciem valoarea timpului?
3. Cum ar trebui să ne menținem lucrurile pe care le avem?

Lecția 57

Compasiunea față de animale

Omul este creatura cea mai nobilă a lui Allah. Când privim universul, vedem că omul este făptura centrală din acesta și că Atotputernicul Allah l-a creat pe om pentru ca el să evolueze treptat. De asemenea, se pare că toate celelalte lucruri îi sunt subordonate omului și au fost create pentru a-l ajuta în realizarea acestui scop. Animalele reprezintă o parte importantă a acestor creaturi folositoare omului.

Omul folosește animalele pentru diverse scopuri. El le folosește pe unele în scopul cultivării pământului, iar pe altele ca mijloc de transport. Unele animale îi dau carne și lapte, care reprezintă o alimentație foarte hrănitoare pentru om. El folosește, de asemenea, blana și pieile lor pentru fabricarea diferitelor articole de îmbrăcăminte și încălțăminte. Există, de asemenea, multe munci pentru finalizarea cărora omul are nevoie de serviciul animalelor.

Întrucât obținem atât de multe beneficii de la animale, este datoria noastră să le protejăm și să le hrănim. Poruncile islamului în această privință sunt foarte importante și clare. Nobilul Profet (s.a.w.a.) al islamului a spus: „*Cei care folosesc animale pentru transport au datoria de a le oferi suficient furaj și apă și de a avea grijă de ele așa cum trebuie. Ei nu trebuie să le încarce peste capacitatea lor și nu trebuie să le lovească.*”

Așa cum s-a explicat mai sus, este datoria noastră de a trata animalele cu blândețe și compasiune. Noi trebuie să avem o grijă deosebită de a hrăni animalele domestice în mod corespunzător și de a le adăposti într-un loc potrivit. Nu avem voie să fim cruzi cu ele. De asemenea, trebuie amintit că și imamii neprihăniți au avut o grijă deosebită cu privire la confortul animalelor. S-ar putea, de asemenea, ca tratamentul nostru bun față de animale să se reflecte în felul cum îi tratăm pe oameni.

<i>Islamul ne-a poruncit să tratăm animalele cu blândețe.</i>
--

Întrebări:

1. Ce foloase avem noi de la animale?
2. Ce porunci ne-a dat Profetul (s.a.w.a.) privitor la animale?
3. Ce părere vă veți face despre o persoană care nu tratează animalele cu compasiune?